naš čas

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XV | Številka 32 (494) | Velenje, 17. avgusta 1979 | Cena 4 din | YU ISSN 0350-5561

Do konca leta na delu tudi vse sobote

V prihodnjih dneh bodo samoupravne delovne skupine in delavski sveti temeljnih organizacij združenega dela rudnika lignita Velenje, obravnavali predlog predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata RLV, da bi do konca leta, zaradi velikih potreb po premogu, delali tudi sobote — Pričakovati je nov dokaz visoke stopnje zavesti in solidarnosti za zagotovitev prepotrebnih dodatnih količin tega pomembnega vira energije

Predsedstvo konference osnovnih organizacij sindikata rudnika lignita Velenje je na seji, bila je 10. avgusta, obravnavalo akcijo za zagotovitev prepotrebnih dodatnih količin premoga za široko potrošnjo. Slovenski rudarji morajo namreč do konca leta nakopati dodatnih 240.000 ton premoga, ki jih niso mogli zagotoviti za potrebe široke potrošnje iz drugih republik. Velenjski rudarji naj bi tako nakopali za široko potrošnjo kar 170.000 ton lignita več, kot so najprej računali.

Planske naloge za letos bodo, sodeč po dosedanjem gibanju proizvodnje, velenjski rudarji dosegli. Se pravi, da je mogoče pričakovati izkop 4,5 milijona ton lignita. Potrebne dodatne količine lignita za široko potrošnjo, to je 170.000 ton, pa je mogoče zagotoviti le z delom ob sobotah, je ugotovilo predsedstvo konference OOS rudnika lignita Velenje. „Rudarji razumejo težave, s katerimi se sočamo v Sloveniji pri zagotavljanju dodatnih količin premoga za široko potrošnjo", so menili razpravljalci, „zato je mogoče pričakovati, da se bodo tudi tokrat znova odrekli počitku ob koncu tedna in delali do konca leta tudi vse sobote." Predsedstvo konference OOS RLV je sklenilo, da bo pripravilo za sestanke samoupravnih delovnih skupin podrobno poročilo o položaju pri oskrbi s premogom v naši republiki in o nujnosti dela rudarjev tudi ob sobotah. Iz reklo pa je tudi prepričanje, da bodo samoupravne delovne skupine in delavski sveti temeljnih organizacij združenega dela tudi zdaj pokazali visoko stopnjo zavesti in solidarnosti ter sprejeli pobudo, da bi do konca leta delali vse sobote.

Delo ob sobotah bi zagotovilo, da bi dosegli v tem letu velenjski rudarji proizvodnjo 4,600.000.000 ton lignita, ki bi zagotavljala ugodne finančne

(nadaljevanje na 2. strani)

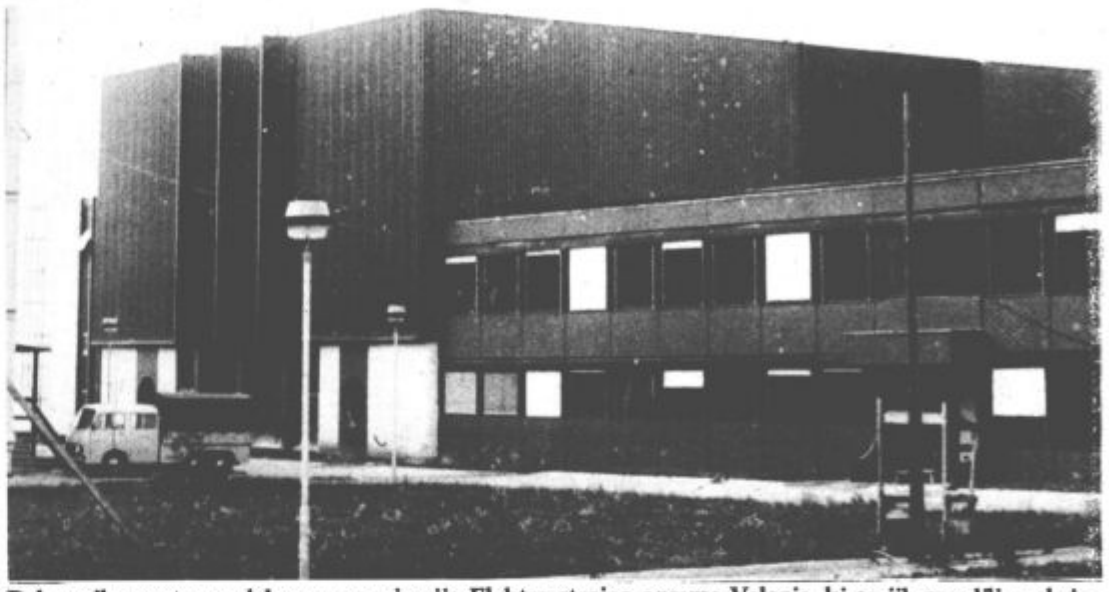

Del novih prostorov delovne organizacije Elektro strojna oprema Velenje, ki so jih zgradili v okviru izgradnje II. faze nadomestnih objektov (Foto: J. K.)

Končana druga faza gradnje nadomestnih objektov

Delovna organizacija Elektro, strojna oprema Ve lenje, ki zaposluje nad 600 delavcev in bo letos dosegla okrog 380 milijonov dinarjev celotnega prihodka, končuje dela v okviru druge faze izgradnje nadomestnih objektov — Izboljšani delovni pogoji bodo zagotovo vplivali tudi na boljše gospodarjenje

Za prihodnji teden je napovedan tehnični pregled objektov, ki jih je delovna organizacija Elektro, strojna oprema Velenje zgradila v okviru II. faze izgradnje nadomestnih objektov, dogovorjene s srednjeročnim programom razvoja delovne organizacije, za obdobje 1976—1980.

Halo B, opremljajo z žerjavnimi progami, nosilnosti 8 in 12 ton, bodo namenili temeljni organizaciji združenega dela Strojni obrati za varjenje in montažo težke rudarske in gradbene opreme. V to halo bodo preselili del proizvodnje iz jaška Preloge, kar je nujno zaradi skorajšnjega začetka odkopavanja lignita na tamkajšnjem področju. Na Prelogah bo, za zdaj, ostalo le še okrog 800 m2 pokritih površin in okrog 2.000 m2 odprtih površin, souporabljali pa bodo še tudi glavna skladišča.

Halo C, ki bo opremljena s 4 tonskimi žerjavnimi progami, bodo uporabljale temeljne organizacije združenega dela Elektro obrti, Vodovodno-toplovodni obrati ter Krovsko-ključavničarski obrati. Ob hali C je zgrajen še poslovni prizidek s prostori za skladišča. Sicer se

(nadaljevanje s 1. strani)

PREVERITI AKCIJSKO SPOSOBNOST

Običajno poletno mrtvilo v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki je ta čas zamenjala pospešena aktivnost, ki velja temeljitim pripravam na potek in zaključek akcije NIč nas ne sme presenetiti.

V Šmartnem so se priprav lotili že ob prvi napovedi akcije, vodi pa jih odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri skupščini krajevne skupnosti. V prizadevanja za ureditev vsega, kar je potrebno za nemoten potek akcije, so se že na začetku vključile družbeno politične organizacije in vsa društva, njihovo aktivnost pa usklajuje odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito. Zlasti skrbno so se lotili sestavljanja obrambnega načrta, ki bo kmalu dokončno oblikovan.

Osrednjo pozornost pa seveda namenjajo zaključku akcije, ki bo 30. septembra. Zato bodo z ustreznimi vajami že v začetku septembra preverili akcijsko sposobnost vseh struktur splošnega ljudskega odpora v krajevni skupnosti. Pripravili bodo tudi vrsto zanimivih predavanj s tematiko obrambne in zaščite, da bi preizkušnjo, ki jih čaka ob zaključku akcije Nič nas ne sme presenetiti, pričakali kar najbolje pripravljeni.

J. K.

Bomo pričeli graditi 5. osnovno šolo letos?

Kaj dielajo na osnovnih šolah naše občine med počitnicami? Velike potrebe po novi osnovni šoli v Velenju

Kljub temu, da so počitnice, delo na šolah ni zamrlo. To je pač čas, ko je mogoče opraviti generalno čiščenjje, večja in manjša popravila ter potrebne adaptacije.

V naši občini se v letošnjih počitniških dneh na šolah kakšnih zelo obsežnih del niso lotili. Edina večja pridobitev, to je adaptirana šola v Topolšici ter nova telovadnica, je bila končana že pred koncem šolskega leta. Tako po šolah sedaj potekajo predvsem različna olepševalna dela. Na osnovni šoli Miha Pintar v Velenju so se poleg tega lotili tudi prekrivanja strehe, ki je bila na določenih mestih precej poškodovana in je zamakala. Tudi na osnovni šoli Gustav Šilih so se poleg običajnih opravil lotili večje naloge in sicer so na polovici šolskega poslopja opravili preplesk oken. Na drugi polovici pa so to storili že lani. Na osnovni šoli Anton Aškerc ni bilo večjih del, na osnovni šoli Veljka a Vlahoviča pa še vedno odpravljajo nekatere gradbene napake, ki sodijijo v garancijo.

Večjih del so se lotili na osnovni šoli Karel Destovnik Kajuh v Šoštanju. Tu prav sedaj usposabljajo doslej neizkoriščeno podstrešje. Uredili bodo več večnamenskih prostorov, knjižnico, čistilnico ter razstavni prostor.

In kakšen vpis pričakujejo na šolah pred pričetkom novega šolskega leta? Točnih podatkov še ni, vendar je iz predvpisa že jasno, da je število učencev zopet nekoliko porastlo. Zato se postavlja v ospredje vpraša nje graditve pete osnovne šole. Kot smo izvedeli so načrti gotovi, nekaj zamude pa je pri izdelavi glavnih projektov. Pojavile so se nepredvidene težave, saj je zemljišče, kjer bo stala nova šola, zelo različne kakovosti in bo potrebno pilotirati temelje. Šola bo ponovljen primer šole v Kosezah pri Ljubljani. Projektirana je za 720 učencev. Na občinski izobraževalni skupnosti računajo, da bodo z gradnjo nove prepotrebne šole Šalek — Gorica lahko pričeli že v letošnjem letu, končana pa naj bi bila konec prihodnjega leta. Celotna investicija je trenutno ocenjena na okoli osemdeset milijonov dinarjev.

BORIS ZAKOŠEK

Odbori za gospodarjenje morajo oceniti stanje

Kako izboljšati rezultate gospodarjenja in zagotoviti več sredstev za akumulacijo, ka narediti za zmanjšanje bolniških izostankov, kako bodo vplivali ukrepi zveznega i republiškega izvršnega sveta na bodoče gospodarjenje v naši občini, so bila glavn vprašanja, ki jih je obravnaval občinski koordinacijski odbor za gospodarjenje na svoj zadnji seji.

Občinski koordinacijski odbor za gospodarjenje, ki deluje pri občinskem svetu zveze sindikatov Velenje, je pretekli teden obravnaval stanje po uveljavitvi ukrepov zveznega in republiškega izvršnega sveta ter obravnaval globalne rezultate poslovanja organizacij združenega dela velenjske občine za prvo letošnje polletje.

Pri obravnavi kazalcev gospodarjenja je koordinacijski odbor ugotovil, da je dosežen porast celotnega prihodka, dohodka, kot tudi čistega dohodka zadovoljiv v primerjavi z enakim obdobjem leta 1978, vendar pa ni dovolj sredstev za akumulacijo. Rentabilnost in reproduktivna sposobnost le počasi rasteta. Zaposlovanje se sicer nekoliko umirja, vendar je še vedno prisotna težnja po ekstenzivnem zaposlovanju. Osebni dohodki so v prvem polletju v glavnem rastli počasneje kot dohodek, kar pa ne velja za nekatere OZD, kjer je bil indeks rasti osebnih dohodkov višji od indeksa rasti dohodka.

Poudarili so nujnost uresničevanja stabilizacijskih programov, sprejetih ob zaključnih računih. Uresničevanje le-teh ne poteka zadovoljivo, ker v marsikateri OZD niso dosegli načrtovanih rezultatov za letošnje prvo polletje. Zaradi nestabilizacijskega ponašanja stroški proizvodnje stalno naraščajo, na kar pa ne vplivajo samo objektivni vzroki, temveč tudi slaba organizacija dela, majhna produktivnost, slabo izkoriščanje delovnega časa in delovnih sredstev, itd. Še posebno so na seji podčrtali zaskrbljujoče povprečno zelo velike bolniške izostanke v prvem polletju letošnjega leta, ki v posameznih

(nadaljevanje na 2. strani)

Mozirski izvršni svet o cenah

Člani IS skupščine občine Mozirje so na predzadnji seji obravnavali gibanje cen v letošnjem letu in sprejeli sklep o maksimiranju cen — Ta teden še ena seja

Člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje so se v zadnjih dneh sestali dvakrat zapored.

V začetku prejšnjega tedna so največ pozornosti namenili gibanju cen v letošnjem letu in seveda ukrepom, ki naj bi zaustavili njihovo prehitro rast. Sprejeli so sklep o določitvi najvišje ravni cen, ki sodijo v pristojnost občinske skupščine in zato maksimirali cene z dne 3. avgusta letos.

V začetku tega tedna so se člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje sestali še enkrat. Podrobno so ocenili rezultate gospodarjenja v letošnjem prvem polletju ter sprejeli vrsto odlokov. Med drugim so razpravljali o odlokih o razglasitvi gozdov s posebnim namenom in o odloku o obveznem čiščenju potokov in jarkov ter jih sprejeli. Veliko časa so namenili tudi izoblikovanju stališč glede razreševanja problematike mejnega prehoda na Pavličevem sedlu.

J. P.

Dan koscev im grabljic

Mozirjrju se obeta spet zanimiva prirediditev — Kosci in grabljice se bodbo predstavili tudi obiskovalcemm tega dela Gornje Savinjske doline

Jutritri, navsezgodaj bodo skozi Mozirje z zopet zavriskali kosci. Tamkajšnje je turistično društvo namreč pripravavlja dan koscev in grabljic, z animimivo prireditev, ki si jo vsekakor kr kaže ogledati.

Še p pred kratkim vsakdanje šega in navade le so danes že skoraj utonile v pozabobo, zato je zamisel mozirskih turističičnih delavcev še toliko bolj vredna a pohvale. Kosci se bodo v travnik ik nad novim naseljem v Mozirju zagngnali ob pol šestih. Ob sedmih bodo p prispele grabljice, z njimi pa bo prisrlel tudi birt in na njegovem vozu i še zajtrk. Za dobre kosce mleko o z ajdovimi žganci, za slabe prežgarjanka. Tokrat bodo obojega lahko ob deležni tudi obiskovalci.

Nekekoliko kasneje bodo v Mozirju prikazazali še klešarjenje — nekdanji način n priprave stelje, ob deseti uri pa bododo kosci in grabljice družno krenili ili v povorki skozi Mozirje.

J. P.

V sredo so svoj dan slavili budni čuvarji naših meja. Pripadnikom JLA ob meji v Logarski dolini, v Podolševi in kjerkoli drugo veljajo ob 15. avgustu iskrene čestitke

VREME

Ob koncu tedna bo delo ma sončno, v popoldanskem času pa bodo krajevne nevihte.

Končana druga faza...

(nadaljevanje s 1. strani)

v halo C selijo delavci z Jaška Preloge, ki bodo zdaj v celoti preseljeni na novo lokacijo, razen glavne transformatorske postaje. Vendar že pripravljajo načrte tudi za njeno preselitev.

V hali C bodo dobili prostore tudi delavci tozda Vodovodno-toplovodni obrati, ki sedaj uporabljajo prostore stare elektrarne na jašku Škale ter delavci tozda Krovsko-ključavničarski obrati, ki gostujejo v Šoštanju v prostorih tamkajšnje tovarne usnja.

Pomembna pridobitev bo nadalje zaklonišče, vendar pa še ni dograjeno, ker še ni prispela vsa oprema.

Predračunska vrednost II. faza izgradnje nadomestnih objektov ESO Velenje je znašala ob podpisu pogodb 47 milijonov dinarjev. Sedaj, ko je investicija finančno tako rekoč zaključena, ugotavljajo, da bodo objekti veljali samo okrog 3 milijone dinarjev več, kar je v primerjavi z gradnjo drugih tovrstnih objektov malo. Za to gre nedvomno Zasluga uspešnemu delu gradbeno nadzorne skupine. Zapisati velja, da so bili objekti v okviru II. faze zgrajeni v 11 mesecih, če upoštevamo čas od podpisa pogodb do tehničnega pregleda. Izvajalci del pa so bili Gradis – tozd Gradbena enota Celje (gradbena dela), Monter Dravograd (jekleni del), GIP Vegrad Velenje (poslovni prizidek) in ESO Velenje (vse instalacije).

Z novimi delovnimi prostori se bodo občutno izboljšali pogoji za delo zaposlenih. Pričakujejo, da se bodo zdaj, ko bodo vse temeljne organizacije združenega dela takorekoč locirane na enem mestu, pokazale mnoge notranje rezerve v organizacijskem pogledu. Te bodo prav gotovo vplivale na racionalizacijo poslovanja ter iskanje uslug, s tem pa tudi na boljše gospodarjenje.

Ko že pišemo o novi, pomembni delovni zmagi več kot 600-članskega delovnega kolektiva delovne organizacije Elektro strojna oprema Velenje naj še dodamo, da so v prvem polletju dosegli blizu 200 milijonov dinarjev celotnega prihodka, sicer pa za letos napovedujejo, da bodo dosegli najmanj 380 milijonov dinarjev celotnega prihodka in tako presegli načrte.

M. L.

Nov vodovod do 15.maja 1980

Informacija samoupravne interesne komunalne skupnosti občine Velenje o pripravah za gradnjo novega vodov Ljubija – Šoštanj – Za premostitev težav pri oskrbi z vodo novo zajetje s črpališčem v Topolšici

Zaradi pomanjkanja vode je samoupravna komunalna interesna skupnost občine Velenje že pri sestavi plana za leto 1978 izhajala iz tega, da naj bo financiranje in izdelava investicijsko –tehnične dokumentacije za izgradnjo vodovoda Ljubija – Šoštanj zagotovljeno že v letu 1978.

Postopek za zagotovitev financiranja je trajal do konca leta 1978. Odlok o prispevku za razširjeno reprodukcijo komunalnih objektov in naprav primarne individualne rabe, na osnovi katerega se zagotavljajo finančna sredstva, je bil sprejet v zadnjem tromesečju leta 1978. Spremenjen oziroma dopolnjen je bil na seji skupščine občine Velneje dne 12. 3. 1979. Do sprememb je prišlo zaradi uskladitve določil odloka z zakonom.

K sami izvedbi pripravljenih del se je pristopilo že v prvem polletju 1978. V mesecu juliju je bila izdelana študija o izbiri variante trase vodovoda z ekonomskim in hidravličnim izračunom variant.

Pripravljalna dela so nadaljevali v drugem polletju 1978 na izdelavi vodnogospodarske in investicijsko–tehnične dokumentacije za izbrano etapo.

V mesecu septembru 197 bila opravljena predlokac razprava, ki jo je razpisal re liški sekretariat za urbani Na njej so bile podane dolo smernice in zahteve.

Investicijski program je izdelan v mesecu marcu 19 Pregledala ga je posebna ko ja, sprejel pa izvršilni o skupščine samoupravne ko nalne interesne skupnosti pregledu in sprejemu inves skega programa se je takoj stopilo k zbiranju lokacijske kumentacije in izdelavi glav projekta.

Zbiranje lokacijske d mentacije pa ne poteka predvidevanjih. Vzrok za z do je predvsem v tem, ker posege v naravo, zlasti za stavitev vode iz ene obči drugo, potrebna vrsta sog Iz daji teh pa se nekateri p ni upirajo in postavljajo zahtev, da bi bile posledice segov kar najmanj vidne.

Po predlogu plana naj bi pridobljena vsa soglasja, lok dovoljenje, glavni projekt in gr no dovoljenje do 15. 8. 197 datum pa tudi pomeni rok za tek gradnje. Zaključek izgradn na cevovodu in na čistilni nap po predlogu plana predviden 5. 1980. Predviden plan izg bo mogoče izvesti le v primer ne bo težav pri dobavi op zlasti cevi, opreme za čistilno vo in drugega materiala.

Samoupravna komunalna i na skupnost Velenje si ves č prizadeva, da bi bila izgradn hitreje končana. Po pregledu ljenega dela je bilo to stor kratkem času, saj traja obič stopek za take posege do štir Omeniti je treba še težave, bilo na voljo potrebnih dolg raziskav. Vse so morale biti i sedaj.

Poleg težav, ki so povzroč kasnitev izdelave investicijsko nične dokumentacije, obstoj velike težave glede zagot finančnih sredstev, ki se zbir podlagi že navedenega odloka stva se zbirajo skozi celo osnovi porabe vode. Izredni vek pa tudi ne doteka red celo leto 1979 bi moralo razširjeno reprodukcijo 48,700.000,00 din od tega je 6. realizirano le 10,864.578, neodvedeno na žiro račun Š pa 10,005.988,00 din. Ker biti pred pričetkom del pri investicije zagotovljena vsa je pristop k pridobivanju kre času omejitve zelo težak. Z pričetek del gotovo zakasnil.

Za premostitev kritičnega oskrbo vode, se je pristopil gradnji zajetja s črpališčem v šici, kjer bodo pridobili 40 Voda iz tega zajetja bo prik na obstoječi industrijski termoelektrarn Šoštanj.

Nova cesta na Homcah

Krajani Zgornjih Pobrežij, predvsem pa Homca, so dosegli novo delovno zmago – Posodobili so kilometer ceste in je še toliko pripravili za asfaltiranje – Uspeh kljub nesporazumom

Prebivalci posameznih naselij v krajevni skupnosti Rečica ob Savinji so doslej dosegli že vrsto lepih uspehov pri razreše vanju perečih problemov, s katerimi se srečujejo vsak dan. Med njimi so ceste vsekakor na prvem mestu. Tokrat so se izkazali prebivalci Zgornjih Pobrežij in še posebej krajani Homc. Minuli teden so namreč položili asfaltno prevleko na kilometer dolgem odseku, poleg tega pa so za posodobitev pripravili še naslednji kilometer ceste. Slednji bo moral na črno prevleko še počakati, vzrok pa je seveda pomanjkanje sredstev.

Posodabljanja so se lotili še pred dvema letoma. Pobudnikov je bilo le sedem in z veliko mero delovne vneme so uspeli, navkjub vsem neprilikam. Največji problem so bila seveda sredstva in tudi tega so uspeli razrešiti.

Že omenjenih sedem začetnikov akcije je skupno prispevalo 200.000 dinarjev, okoliški prebivalci so prispevali še nadaljnjih 100.000, krajevna skupnost je primaknila 80.000 dinarjev, prav toliko gozdno gospodarstvo Nazarje. Po svojih močeh pa sta priskočila na pomoč tudi Gorenje – Lesna industrija GLIN Nazarje in Zgomjesavinjska kmetijska zadruga.

Najbolj so se seveda izkazali krajani. Poleg samoprispevka v obliki denarja, lesa ali obveznic, so opravili tudi ogromno prostovoljnih delovnih ur. Posamezniki jih imajo na spisku tudi po 90 in še 70 traktorskih po vrhu. Pomagali so jim tudi drugi. V soboto dopoldne so člani gasilskega društva Pobrežje urejali bankine in tako dali prispevek k uspešnemu zaključku akcije. Na Homcah sicer pravijo, da je bilo nepotrebnih nesporazumov in nasprotovanj posameznikov kar preveč, pa vendarle bo tudi tokrat obveljala trditev, da je v slogi moč.

JANEZ PLESNIK

Do konca leta na...

(Nadaljevanje s 1. str.)

rezultate delovne organizacije, saj bi tako sami ustvarili potrebna sredstva za sklade, predvidene Z letnim delovnim načrtom. Predsedstvo konference osnovnih organizacij sindikata rudnika lignita Velenje je a petkovi seji tudi ugotovilo, da bo povečanje izkopa lignita za široko potrošnjo dodatno finančno obremenilo temeljne organizacije združenega dela velenjskega premogovnika, saj bodo premog pridobili v nadurah, pa tudi zaradi razlike v ceni premoga za električno energijo oziroma široko potrošnjo. Zato je predsedstvo konference OOS RLV poudarilo, da je treba delovni organizaciji zagotoviti povračilo povišanih stroškov in izpada dohodka. Istočasno pa je treba zagotoviti denar za nadaljnjo modernizacijo proizvodnje oziroma za nakup potrebne dodatne mehanizacije, da bi velenjski rudarji potrebne količine lignita lahko nakopali v okviru 42-urnega delovnega tedna. Za rudarje pa naj bi tudi za naprej veljale vse ugodnosti, določene z družbenim dogovorom, in sicer toliko časa, dokler bo v premogovnikih še potrebno več kot 42-urno delo na teden. In končno je predsedstvo konference OOS rudnika lignita Velenje izoblikovalo tudi stališče, da naj bi prispevke za samoupravne interesne skupnosti, od osebnih dohodkov rudarjev ob sobotah, namensko združevali za gradnjo stanovanj rudarjev. Ugotavljajo namreč, da zberejo samoupravne interesne skupnosti vsako leto več sredstev kot načrtujejo in sicer zaradi porasa osebnih dohodkov.

S stališči, ki jih je sprejelo na zadnji razširjeni seji, bo predsedstvo konference osnovnih organizacij sindikata rudnika lignita Velenje seznanilo občinski svet zveze sindikatov Velenje, republiški odbor sindikata delavcev energetike in rudarstva Slovenije, splošno združenje energetike ter republiški komite za energetiko.

MARIJAN LIPOVŠEK

od petka do petka

V soboto so poprijeli za delo pobreški gasilci

Odbori za gospodarjenje morajo...

(nadaljevanje s 1. strani)

TOZD presegajo celo 15 odstotkov, kar pomeni, da je odsotnih zaradi bolezni in nesreč kar 15 odstotkov zaposlenih v posamezni TOZD. Kaj to pomeni za temeljno organizacijo združenega dela, ni potrebno posebno poudarjati.

Ponovno so prišli tudi do spoznanja, da se prepočasi uresničujejo stališča RS ZSS o pridobivanju in razporejanju dohodka in uveljavljanju načela delitve po delu. Menili so, da slab sistem delitve po delu slabo vpliva na doseganje boljših rezultatov gospodarjenja v posamezni samoupravni sredini.

Ukrepi zveznega in republiškega izvršnega sveta bodo vplivali oziroma že vplivajo na gospodarjenje v naši občini. Člani odbora so se zavzeli, da v OZD takoj pristopijo k analizi stanja in z ugotovitvami seznanijo delavce ter opozorijo na posledice, ki bodo nastale zaradi zaostrenih pogojev poslovanja. Za radi omejevanja uvoza bodo verjetno nastale težave v nekaterih OZD pri preskrbi z reprodukcijskimi materialom, problemi pa se pojavljajo tudi glede pravočasnega zagotovila sredstev za osebne dohodke. Kazalo bi razmisliti o večjih časovnih razmikih med izplačilnimi dnevi, vsaj med večjimi organizacijami združenega dela.

Občinski koordinacijski odbor za gospodarjenje je po vsestranski in tehtni obravnavi stanja v naši občini sprejel naslednje sklepe:

Odbori za gospodarjenje v OZD morajo takoj oceniti stanje v lastni sredini ter ugotoviti posledice ukrepov zveznega in republiškega izvršnega sveta. Prav tako je treba oceniti uresničevanje lastnih stabilizacijskih programov ter le-te ustrezno dopolniti ob upoštevanju rezultatov gospodarjenja in ukrepov izvršnega sveta.

Oceno rezultatov gospodarjenja v prvem polletju, ki jo pripravlja občinski izvršni svet, morajo obravnavati vsi organi in organizacije v občini ter sprejeti konkretne stabilizacijske programe. Poudarili so, da se mora bolj kot doselej vključevati v vsa prizadevanja tudi medobčinska gospodarska zbornica.

Izvršni svet skupščine občine Velenje bo organiziral delovne posvete s poslovnimi organi in analiziral, kako vplivajo ukrepi glede zmanjševanja uvoza in zamrznjenih cen na gospodarjenje v posameznih tozdih. Preveriti je treba tudi smotrnost načrtovanih investicij, pospešiti izvoz, zaustaviti rast proizvodnih stroškov in sprejeti druge ukrepe za zagotovitev večje stabilnosti v gospodarstvu naše občine. Izvršni svet bo prav tako izvedel celovito oceno poslovanja v prvem polletju letošnjega leta in predlagal ukrepe za odpravo ugotovljenih slabosti v velenjskem gospodarstvu.

Pospešiti je potrebno uresničevanje stališč RS ZSS o pridobivanju in razporejanju dohodka ter uresničevanje načela delitve po delu. Prav tako je treba preveriti uresničevanje programov, ki so jih sprejeli delavski sveti.

Občinski koordinacijski odbor bo ugotovil probleme, ki jih povzročajo stabilizacijski ukrepi in jih v občini ne moremo samo razrešiti ter te probleme posredovati ustreznim republiškim oziroma zveznim organom.

Vse OZD, SIS, gospodarska zbornica, izvršni svet in družbeno politične organizacije so dolžni sproti obveščati občinski koordinacijski odbor za gospodarjenje o vseh ukrepih za stabilizacijo gospodatstva, ki jih sprejmejo v posameznih sredinah, da bo lahko odbor operativno usklajeval aktivnost na tem, izredno pomembnem področju.

Odbor je nadalje menil, da je treba zagotoviti sredstva za izplačilo osebnih dohodkov, in za to nalogo še posebno zadolžil izvršni svet, občinski svet zveze sindikatov in temeljno banko Ve lenje.

V večji meri kot doslej, se morajo v prizadevanja za stabilizacijo gospodarstva vključevati sredstva javnega obveščanja. Ta morajo, bolj kot doslej, obveščati delavce o trenutnem položaju v občini ter o težavah in tudi uspehih, ki spremljajo naše gospodarstvo.

JOŽE KONDOLF

Znova o Pavličevem sed

Nekajletni napori za preureditev maloobmejnega prehoda na Pavičevem sedlu v p za motorni promet zaradi nerazumevanja avstrijskih oblasti še niso rodili sa Nesporno zanimanje sosednjih občin Železna kapla in Globasnica

Gornja Savinjska dolina je nedvomno zemljepisno zaključena celota in prav zato je Pavličevo sedlo edina možna povezava s sosednjimi kraji v republiki Avstriji. Skupščina občine Mozirje in njena komisija za mejna vprašanja si zato že dolgo časa prizadevata, da bi ta mejni prehod preuredili najprej v maloobmejni prehod za motorni promet in kasneje tudi v mednarodni. Pobud, razgovorov in načrtov je bilo doslej obilo, prav tako pa avstrijske oblasti doslej nikoli niso pokazale ustrezne mere zanimanja in razumevanja za rešitev tega problema.

Maloobmejni prehod na Pavličevem sedlu so prvič odprli v začetku junija leta 1969, podlaga zato pa je bil meddržavni sporazum med Jugoslavijo in Avstrijo. V letnem času je prehod odprt od začetka maja do konca septembra ob petkih, sobotah ter nedeljah in ob naših in avstrijskih državnih praznikih. Doslej je namenjen le za prehod pešcev. Z jugoslovanske strani je do prehoda speljana cesta 2. reda in so torej zagotovljeni vsi pogoji za preureditev prehoda v maloobmejni prehod za motorni promet. Z ureditvijo ceste tudi na avstrijski strani ne bi imeli nobenih težav, vendar doslej za kaj takega tamkajšnje oblasti niso pokazale niti kančka razumevanja, kljub nespornemu zanimanju sosednjih občin Železna Kapla in Globasnica. Za naše rojake na avstrijskem Koroškem bi bil tako urejen prehod vsekakor velikega pomena, pot do matične domovine pa nekajkrat krajša kot sedenja preko Dravograda.

V letošnji jeseni se bo v Železni Kapli sestala mešana jugoslovansko– avstrijska komisija za obmejno sodelovanje. Na tem zasedanju bodo člani slovanskega dela komisije poudarili naša stališča in nja, ki se navezujejo na o ni prehod. Ob tem v m občini poudarjajo, da b celoti podprli stališča Ravne na Koroškem, ki s no s svojo krajevno skup Črna in sosednjo občin basnica ter njenimi pre prizadeva za ponovno o mejnega prehoda Kopri Luže. Pri tem velja po da ravenska občina v podpira tudi napore m občine in poudarja, da i reševanje problematike p na Pavličevem sedlu pr Na bližnjem zasedanju m jugoslovansko–avstrijske misije pa naša stran n odstopiti od že znanih ki ne povezujejo preho Pavličevem sedlu s pre Koprivna.

JANEZ PLE

vaš obveščevalec

koledar

Petek, 17. 8. 1979 – Radivoj
Sobota, 18. 8. 1979 – Helena
Nedelja, 19. 8. 1979 – Marijan
Ponedeljek, 20. 8. 1979 – Bernard
Torek, 21. 8. 1979 – Timotej
Sreda, 22. 8. 1979 – Marija
Četrtek, 23. 8. 1979 – Rozalija

dežurstva

Zdravniki v zdravstvenem domu Velenje

17. 8. 1979 dr. Žuber (dnevni); dr Nlatek (nočni)
18. 8. 1979 dr. Kotnik (notranji dležurni)
19. 8. 1979 dr. Kotnik (notranji dležurni)
20. 8. 1979 dr. Žuber (dnevni; dr. Kralj (nočni)

Zobozdravniki v zdravstvenem domu Velenje

18. 8. 1979 dr. Anica PISTOTNIK, Tavčarjeva 19, Velenje
19. 8. 1979 dr. Anica PISTOTNIK, Tavčarjeva 19, Velenje

Vetterinarji veterinarske postaje Šoštanj

Od 17. 8. do 23. 8. 1979. Ivo ZAGOZEN, dipl. vet. Velenje. Vrnjačke Banje 7

mali oglasi

PPRODAM barvni televizor AKVAMARIN, še v garanciji, možnost obrokov. Zvonko Korenjjak, Šaleška 19/12, Velenje.

PPRODAM čoln MAESTRAL 9 iin motor TOMOS 4, rabljen 10 dni, cena 13.000– din, možen tudi kredit, in kotno sedežno gamituro – razstegljivo, staro 2 leti. Milan Pušnik, Cesta Talcev 2, Šoštanj.

CCENJENE STRANKE obveščam, da je odprt nov frizerski saloon na Cesti VII., štev. I – Šalek Gorica. Lahko se naročite tudii po telefonu 850–590 – Nikka Šuhel.

SSPREJMEMO V UK slaščičarsko vajenko – Slaščičarna Movh, Šoštanj.

LUGODNO PRODAM pohištvoo za dnevno sobo (sedežna garrnitura, miza in nizka omara). Birsrsa, Šercerjeva 17, Velenje (telelefon 850–794).

PPRODAM v Slovenjem Gradcu n novejšo hišo, „Celotno vsoto ni nujno takoj plačati." Dr. Jozzef Benka, Slovenj Gradec, Sejnjmiška 18.

PPRODAM OSEBNI AVTO Citatroen (spaček) letnik 73. Informmacije Mastnek telefonska števev. 850–783 (popoldne). Mililan Mastnak, Jenkova 3, Velenjje.

PPRODAM okna Jelovica: 3–-100/140, 1–170/240, 1–-50/50, 1–80/80, balkonska vrata 80/210, razen dveh oken vse zastekleno, vzidano, še nerabljeno 50 % ceneje. Informacije Brinovec, telefon 850–780 (zvečer) ali 850–400 (dopoldna). Ivana Brnovec, Šalešak 2 d, Velenje.

VZGOJITELJICA išče sobo v Velenju za določen čas. Informacije Sinigajda, Jenkova 15, telefon 851–171.

OPOZORILO

Opozarjava in svariva občane, da a nisva plačnika dolgov najinega sina Marjana Gorogranca. On n ni upravičen oddajati stanovanjskih prostorov, niti sprejemati najemnine ali kakorkoli odtujevati najino premoženje. Marrija in Bruno Gorogranc, Medetleče 48, Šoštanj.

kino

REDNI KINO VELENJE

17. 8. – petek ob 18 in 20 uri ZBOGOM IN KONEC – italijanska kriminalka

18. 8. – sobota ob 18 in 20 uri EROTIČNE AVANTURE KAZANOVE – italijanska erotična komedija. Režija: Franco Legran. Igrajo: Tony Curtis, Brit Ekland

19. 8. -- nedelja ob 18 in 20 uri neprimeren za mladino do 16 let EROTIČNE AVANTURE KAZANOVE – italijanska erotična komedija

20. 8. – ponedeljek ob 18 in 20 uri NEUMNICA, KI JO JE TREBA UBITI – francoska kriminalka. Režija: Iv Boase. Igrajo: Marlen Žober, Thomas Mlian

21. 8. – torek ob 18 in 20 uri NEUMNICA, KI JO JE TREBA UBITI – francoska kriminalka

22. 8. – sreda ob 18 in 20 uri PASJE POPOLDNE – ameriška kriminalka. Režija: Sidney Lumet. Igrajo: Al Pacino, John Cazale

23. 8. – četrtek ob 18 in 20 uri BRODOLOMCI IZ BOEINGA 747 – ameriški akcijski film

KINO DOM KULTURE VELENJE

20. 8. – ponedeljek ob 20 uri PASJE POPOLDNE – ameriška kriminalka FILMSKO GLEDALIŠČE

KINO ŠOŠTANJ

18. 8. – sobota – FILMSKA PREDSTAVA ODPADE

19. 8. – nedelja ob 17.30 in 19.30 PASJE POPOLDNE – ameriška kriminalka

20. 8. – ponedeljek ob 19.30 EROTIČNE AVANTURE KAZANOVE – italijanska erotična komedija

22. 8. – sreda ob 19.30 neprimeren za mladino do 16 let ZBOGOM IN KONEC – ameriška kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

17. 8. – petek ob 20 uri VSI PREDSEDNIKOVI MOŽJE – ameriški politični film

21. 8. – torek ob 20 uri EROTIČNE AVANTURE KAZANOVE – italijanska erotična komedija neprimerena za mladino do 16 let

gibanje prebivalstva

Matični urad Velenje
Poroke:

Danijel GROSSMANN, roj. 1958, elektromehanik iz Velenja in Vanja RAJER, roj. 1960, dijakinja iz Velenja: Venčeslav HOČEVAR, roj. 1940, upravni delavec iz Ribnika in Jožica ŠMERC, roj. 1948, konfekcionarka iz Ribnika;

SMRTI:

Dezider DOMONKOŠ, inv. upokojenec iz Šaleka 36, roj. 1932; Angela MAZEJ, upokojenka iz Velenja, Cesta pod parkom 2, roj. 1897; Alojzij ARLIČ, kmetovalec iz Plešivca 35, roj. 1931.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ
Poroke:

Ivan PLEŠIVČNIK, roj. 1957, električar, Šmartno pri Slov. Gradcu 178 in Marija HERMAN, roj. 1961, trg. vajenka, Zavodnje št. 62; Martin KOREN, roj. 1948, viličarist, Topolšica št. 114 in Jožica LEDINEK, roj. 1962, plastičarka, Sv. Florjan pri Šoštanju št. 20; Alojz PETRIČ, roj. 1952, viličarist, Lepa njiva št. 90 in Marija PUSOVNIK, roj. 1961, dijakinja, Sv. Florjan pri Šoštanju št. 8; Alojz RUDOLF, roj. 1945, priučen ključavničar, Šmolnik št. 53 in Jožefa DREV, roj. 1939, obdelov. gumbov, Šoštanj, Glavni trg št. 9.

Smrti:

Stanislav HERMONKO, inv. upokoj., Mežica, Senčna vas 3, star 52 let; Janez KROŠELJ, inv. upokojenec, Pesje, Rudniška 39, star 62 let; Ciril ŠTARKEL, inv. upokojenec, Celje, Cesta v Trnovje 4, star 53 let; Ivana ZUPANC, kmetovalka, Proseniško št. 14 stara 78 let; Marija LEDINEK, gospodinja, Sv. Florjan pri Šoštanju 21, stara 83 let; Janez ČRETNIK, inv. upokojenec, Celje, Goriška 1, star 62 let; Franc ŠKRUBA, upokojenec, Topolšica 194, star 72 let; Martina GRABNER, upokojenec, Javorje št. 17, star 56 let: Marija KOLAR , druž. upokojenka, Celje, Vrunčeva 25, stara 67 let; Ljuban BRILEJ, inv. upokojenec, Kozje št. 29, star 55 let; Marija HRIBERNIK, upokojenka, Varpolje št. 15, stara 69 let; Viktor GOLOB, upokojenec, Spodnja Rečica št. 32, star 49 let; Stanislav SEVNIK, inv. upokojenec, Velenje, Prešernova 6, star 52 let; Simon PIRTOVŠEK, Skorno pri Šoštanju št. 48, star 75 let; Marija MEDVED, upokojenka, Celje, Trg svobode št. 3, stara 64 let; Vendel BELEC, upokojenec, Velenje, Kidričeva c. 23, star 65 let.

miličniki so zapisali

PREVELIKA HITROST

Vse pogosteje so vzrok prometnim nesrečam prevelike hitrosti. Kljub novemu zakonu o omejitvah hitrosti in visokih kaznih, ki čakajo kršilce, se stanje ni mnogo izboljšalo. V ponedeljkovi akciji so miličniki izrekli denarno kazen kar 25 kršilcem Če še ne veste, kazen za prekoračitev hitrosti je 500 din (50 starih jurjev). Vredno premisleka, mar ne?

• • •

V nedeljo 12. 8. je vozil osebni avtomobil MB 138–628 iz Slovenj Gradca proti Velenju Zvonko Kuhelnik. V Paki pri Velenju ga je zaradi vožnje po sredini cestišča in prevelike hitrosti pri srečevanju z drugim vozilom zaneslo s cestišča. Pri tem se je poškodoval sopotnik N. R. , ki so ga prepeljali v slovenjgraško bolnišnico.

Zlomil železniške zapornice

2. 8. 1979 ob 14.30 uri je voznik avtobusa CE 704–94 Kristoje Grmelj, stanujoč Raduha 5, pošta Luče ob Savinji, zlomil obe železniški zapornici, ki varujeta cestno železniški prehod pri postaji Šmartno ob Paki.

Vzrok: nepazljivost voznika avtobusa. Žal to ni osamljen primer v letošnjem letu na progi Celje – Velenje. Naj vam za lažje razumevanje in vašo presojo in v razmislek voznikom in ostalim uporabnikom železniških prehodov navedem nekaj podatkov o nesrečah na teh prehodih.

Na progi Celje – Velenje, ki je dolga 38 km, je 86 cestno železniških prehodov. Od teh je 17 prehodov zavarovanih z zapornicami, pol zapornicami in svetlobnimi signali, ki prepovedujejo vožnjo preko prehoda v času, ko se mu bliža vlak. Vseh ostalih 69 prehodov je zavarovanih samo s „STOP" signali in opozorilnimi znaki „ANDREJEVIMI KRIŽI".

V letošnjem letu je bilo na teh 17 prehodih 11 zlomov zapornic, dvakrat so bile poškodovane in dvakrat se je zgodila nesreča, zato ker je voznik zapeljal na prehod, ko so rdeče luči utripale in mu prepovedovale vožnjo preko prehoda.

Na vseh ostalih prehodih, zavarovanih samo s „STOP" signali in „ANDREJEVI KRIŽI", v letošnjem letu ni bilo nesreč.

ANTON KOŠIR,
Šef progovnega odseka
Šoštanj

Poškodvane železniške zapornice 2. avgusta v Šmartnem ob Paki (Foto: J. P.)

ZAHVALA

Ob izgubi brata

FRANCA MIKLAVA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje in izraze sožalja.
Zahvaljujemo se tudi častni straži RLV, rudarski godbi, govornikom, duhovniku za opravljen obred ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: družina Miklav

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE
TEŠ termoelektrarne šoštanj

Delovna organizacija
TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ
Kadrovska služba
Delavski svet DSSS

objavlja razpis za dela in naloge

1. ORGANIZATOR – ANALITIK
2. SKLADIŠČNIK

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:
Pod 1:
– ekonomska fakulteta II. st.;
– 4 leta delovnih izkušenj

Pod 2:
– poklicna šola trgovske ali sorodne smeri;
– enoletna praksa v stroki.
Kandidati naj vložijo pismene prijave na razpis z ustrezno dokumentacijo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Kadrovska služba DO Termoelektrarne Šoštanj, Lole Ribarja 18, 63325 Šoštanj.
Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni po preteku razpisnega roka.

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE
TEŠ termoelektrarne šoštanj

Delovna organizacija
TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ
Kadrovska služba
Delavski svet TOZD TEŠ I

objavlja razpis za dela in naloge

VODJA TOZD TEŠ I

Za vodjo temeljne organizacije je lahko imenovan delavec, ki poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjuje še naslednje pogoje:

– da ima višjo ali visoko šolsko izobrazbo elektro ali strojne smeri;
– da ima 3 leta delovnih izkušenj v elektrogospodarstvu;
– da ima organizacijske sposobnosti;
– družbenopolitična angažiranost

Kandidati naj vložijo pismene prijave na razpis z ustrezno dokumentacijo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Kadrovska služba DO TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ, 63325 Šoštanj, Lole Ribarja 18.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni po preteku razpisnega roka.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
RŠC VELENJE
neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

Kadrovsko-socialna služba

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št 24/77) in sklepa komisije za medsebojna razmerja DSSS z dne 2. 8. 1979

objavljamo potrebo po naslednjem delavcu

– VODJA ODDELKA POSLOVANJA S SREDSTVI

Pogoj: končana srednja ekonomska šola in najmanj 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih
Delo se združuje za nedoločen čas, osebni dohodek je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za OD v DSSS.
Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj pismene vloge naslove na RŠC Velenje, kadrovska služba, rok 15 dni od objave v časopisu.

Srečno!

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu
TOZD OSNOVNA ŠOLA
BRATOV LETONJE
ŠMARTNO OB PAKI

razpisuje dela in naloge

1. **učitelja razrednega pouka za nedoločen čas, s polnim delovnim časom**
2. **učitelja razrednega pouka za določen čas, s polnim delovnim časom**

Prijave sprejema odbor 15 dni po objavi.

V Taboru v Savinjski dolini so pretekli konec tedna slovesno proslavili obletnico ustanovitve partizanske tehnike Cankar in praznovanje združili s srečanjem partizanskih tiskarjev Štajerske. Slovesnosti se je udeležil tudi član sveta federacije Franc Leskošek – Luka in zbranim partizanskim tiskarjem spregovoril o izrednem pomenu dejavnosti, ki so jo v času NOB opravljali z razmnoževanjem slovenske besede. (J. K.)

Že nekaj časa velja na Koroški cesti v Velenju nov prometni režim. Postavljeni so znaki, ki prepovedujejo promet s tovornjaki z več kot 3,5 tone nosilnosti (čeprav znak prenekati šofer Komunalnega centra, Dinosa, pa tudi Ere še „ne pozna"), ostali pa so znaki, ki usmerjajo šoferje, ki pripeljejo v Velenje, po stari poti do centralnega skladišča Ere, pa do skladišča Dinosa. Prav bi bilo, da bi te usmerjevalne table čimprej odstranili in jih namestili na novi dovozni cesti do velenjske skladiščne cone. (B. Z.)

Pretekli teden je marsikoga zmedla tabla na križišču Foitove in Celjske ceste, ki je kazala smer Šoštanj proti Šentilju. Objestneži so očitno spet prišli na svoj račun in se poigrali z živci marsikaterega voznika, ki našega kraja ne pozna. Majhno „krco" pa si zaslužijo tudi tisti, ki so znak tako slabo namestili, da jo je mogoče mimogrede obrniti. (M. T.)

Šaleška magistrala sicer ne bo končana v pre denem roku, vendar pa dela na njej v teh polet dneh izredno intenzivno potekajo. Začeta so d na celotni trasi do vasi Gorenje, kjer smo t napravili gornji posnetek. V teh dneh pa na pričeli tudi z asfaltiranjem tri kilometre dolg odseka skozi Lokovico. (J. K.)

era velenje
nudi veliko izbiro POHIŠTVA
vseh večjih jugoslovanskih proizvajalcev
OPREME ZA VAŠ DOM v blagovnici SODOBNA OPREMA

Kje letujejo naši delavci?

V nekaterih delovnih organizacijah v Šaleški dolini smo vprašali, kje in kako organizirajo letne dopuste za svoje delavce

Če je verjeti informacijam, ki dan za dnem prihajajo z oblegane Jadranske obale, potem smo pravzaprav sredi viška letošnje počitniške sezone, saj je tako ali drugače slani Jadran, od Kopra do Ulcinja, poln domačih in tujih gostov. Kakorkoli že, koledar nam vendarle kaže, da se je dopustniški čas prevesil v drugo polovico in da se vse hitreje bližajo dnevi, ko bo jesenski delovni zagon zamenjal, bolj ali manj, brezskrbno počitniško razpoloženje. In čeprav nas kislo in nekoliko hladnejše vreme v zadnjih dneh nič kaj ne spodbuja k razmišljanju o počitnicah in dopustih, nas je vendarle zanimalo, kje in kako letos letujejo delavci velenjske občine. O tem smo v našem tedniku nekaj že poročali, tokrat pa smo opravili sprehod na to temo še po nekaterih drugih organizacijah združenega dela v Šaleški dolini.

Najprej o organiziranju letnih dopustov za delavce komunalnega centra Velenje. Osnovna organizacija zveze sindikatov v komunalnem centru si prizadeva, da bi njihovi delavci izkoristili letni dopust kar najbolje. Na voljo imajo šest počitniških prikolic, kar pa je za potrebe, ki se pri njih pojavljajo, premalo. Zato letos osem družin letuje tudi v prikolicah velenjskega rudarsko elektroenergetskega kombinata, ena družina pa v prikolici občinskega sindikalnega sveta. Ker kljub temu vsem željam niso mogli ustreči, so organizirali letovanje tudi preko raznih turističnih agencij. Po sklepu sonovne sindikalne organizacije, je vsak delavec dobil povprečno 1900 dinarjev regresa, vsi tisti, ki organizirano letujejo in njihovi nezaposleni družinski člani pa po 50 dinarjev na dan. Za otroke do treh let starosti so namenili 35 dinarjev, za starejše pa po 40 dinarjev regresa. V tej delovni organizaciji si prizadevajo, da bi pridobili kar največ počitniških zmogljivosti, zato načrtujejo nakup še dveh prikolic, razmišljajo pa tudi o depandansi nekje na Pohorju.

Delavci velenjske ERE imajo svoj počitniški dom v Piranu, v njem pa je 18 ležišč. Dom jeod začetka letošnje dopustniške sezone polno zaseden, le v zadnji izmeni se bo še našlo nekaj prostora. Imajo še tri prikolice v naselju Stella Maris pri Umagu, ki se jim bo v kratkem pridružila še četrta. Vse so zasedene, enodnevna najemnina pa velja 80 dinarjev. Pension v počitniškem domu Piran velja za zakonce zaposlenih 150 dinarjev, za tiste, ki niso zaposleni v ERI, pa 170 dinarjev. Poleg tega v ERI letos posojajo tudi dva šotora.

Zaposleni v Veplasu iz Velenja lahko uporabljajo tri počitniške prikolice. Dve stojita na Malem Lošinju, ena pa v Rabcu. V poletni sezoni se vse tri polno zasedene, desetdnevno bivanje v njih pa velja 900 dinarjev.

V prikolicah letujejo tudi delavci tovarne usnja Šoštanj. Imajo le dve, ki sta seveda povsem zasedeni, postavili pa so ju v Vrsarju. Za devetdnevno letovanje v njih, morajo delavci tovarne usnja odšteti 1200 dinarjev, v času izven počitniške sezone pa 600 dinarjev. Ker je zanimanje za organizirano letovanje tudi pri njih vsako leto večje, bodo kupili še dve prikolici.

Rudarski šolski center iz Velenja organizira dopust za svoje delavce v dvanajstih prikolicah v Poreču, Premanturi, Rabcu, na Malem Lošinju ter v rudarslkem domu v Fiesi, kjer imajo na voljo 50 ležišč. Vse zmogljivosti so v celoti zasedene. Posojajo pa tudi pet šotorov in organizirajo še letovanja preko turističnih agencij v Grčiji, Italiji in Španiji. Za delovne invalide oziroma oslabele delavce pripravljajo posebne počitniške aranžmaje v zdraviliščih Podčetrtek, Topolšica, Krapina in Čatež. Te počitnice plača v celoti ali delno delovna organizacija. V temeljnih organizacijah združenega dela Inštalacije, Serijska proizvodnja, Tehnološka oprema in v delovni skupnosti skupnih služb, so delavci prejeli regres v višini 2500 dinarjev, v temeljni organizaciji Rudarski praktični pouk pa 1500 dinarjev, pri čemer so razliko namenili letovanju. Temeljne organizacije Elektro kovinarske šole, Rudarski tehnični pouk in Dom učencev so izplačale po 2100 dinarjev regresa, ostanek pa bodo porabili za nakup prikolic in za sovlaganje pri plačilu dopustov. Delovni invalidi prispevajo le svoj letni dopust, bivanje v zdraviliščih pa je skrb delovne organizacije.

JOŽE KRANJC

Takole živahno je med velenjskimi prikolicami na Čikatu (Mali Lošinj)

Solidarnostna akcija, vredna posnemanja

—Delavci temeljne organizacije združenega dela TEŠ I Šoštanjskih Termoelektrarn n pozabili na sodelavca Viktorja Tepeja – Cesta bo v vsakdan 100-odstotnega delov invalida prinesla gotovo nekaj svetlih trenutkov – Bodo postali v Viktorjevem domu n Ravnami pri Šoštanju tudi večeri svetlejši in prijaznejši?

Sindikalna organizacija tozda TEŠ je pred kratkim sprejela nadvse posnemanja vreden sklep. Svojemu nekdanjemu delavcu, Viktorju Tepeju, je z udarniškim delom zgradila cesto do njegove domačije. Obiskali smo ga na njegovi skromni in težko dostopni kmetiji.

Tepej Viktor: Sodelavcem in DO TE Šoštanj sem zelo hvaležen za pomoč (Foto: D. B.)

Viktor nam je povedal, da je bil dolga leta zaposlen v Šoštanjskih elektrarnah, na delovnem mestu posluževalca transportnega premoga. Leta 1963 se mu je pripetila nesreča. Transportni trak mu je odtrgal nogo. Postal je 100 % invalid. Njegovo življenjsko pot je preusmerila kruta usoda. Na kmetiji, ki jo imata z ženo, dela kolikor pač lahko. Težko hodi, pa tudi teren je hribovit. Kdaj pa kdaj jima priskočijo na pomoč sosedje. Od doline pa je popolnoma odtrgan.

Termoelektrarne so mu ponudile stanovanje, vendar ga je odklonil. Ni se mogel ločiti od kmetije. Pravi, da je tu lepše. Ko so za to zvedeli njegovi nekdanji sodelavci, so sklenili narediti Viktorju cesto. Z delom so pričeli 9. junija letos. Z buldožerjemso razširili pešpot in jo že delno usposobili za vožnjo lažjih vozil. Viktor je bil zelo vesel. Cesta bo v njegov turoben vsakdan prav gotovo prinesla nekaj svetlejših trenutkov. Povezan bo z dolino, pa tudi sorodniki ga bodo pogosteje obiskovali. Še bolj pa ga je razveselilo dejstvo, da ga njegov nekdanji delovni kolektiv le še ni pozabil. Vsako leto pa mu dajejo šoštanjske termoelektrarne tudi dovolj premoga, da je njegov dom pozimi topel in prijazen. Spomnijo se ga tudi ob prireditvah, na katerih je vedno dobrodošel. Žal pa se jih udeležuje zelo poredko. Sam pravi: „Saj bi šel, če bi imel prevozno sredstvo."

V svojem skromnem domu želi še elektrike, ki bi mu prav za pralni stroj, zmrzovalno sk pa tudi za kakšen radio. Rad b bolje seznanjen z dogodki po s Čeprav so Termoelektrarne Šo že sedaj storile zanj veliko, za k jim toplo zahvaljuje, upamo, bodo razmislili tudi o tem in Vi ju pomagali, da bodo postali v svetlejši in prijaznejši tudi v n vem domu.

TATJANA KEL

naš čas

„NAŠ ČAS", glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Foitova 10, p. o.

„NAŠ ČAS" je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „ŠALEŠKI RUDAR", kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS" od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Foitova 10, poštni predal 89, telefon (063) 850–087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 180 dinarjev (za inozemstvo 360 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800–603–38482.
Grafična priprava ČZP „Dolenjski list" Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica" Ljubljana.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS" se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421–1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

RAZPRODAJA
moške, ženske in otroške
POLETNE KONFEKCIJE
in OBUTVE
tudi letos v veleblagovnici
nama VELENJE
od 15. 8. 1979
od 15. 9. 1979
30 – 40%
znižanje prodajnih cen

Plaketa ZZB NOV Jugoslavije v pravih rokah

Združenje borcev NOV Solčava je letos prejelo plaketo zveznega odbora ZZB NOV Jugoslavije – 276 solčavskih borcev si je to priznanje nedvomno zaslužilo – Borci dosegajo uspehe prav na vseh področjih

Solčava je gorska, obmejna in lepa vasica, na pragu najlepše doline vseh dolin – Logarske, objeta v venec Solčavskih planin, ki jo na obeh straneh ločujejo od prav tako enkratnih stvaritev narave – Robanovega in Matkovega kota. In še en vzdevek ji upravičeno pripada – Solčava je partizanska vas. O tem nedvoumno pričajo dejstva. Nacistično divjanje in teror sta Solčavo zajela že prvo leto druge svetovne vojne. Že takrat so v zapore in taborišča morali prvi krajani. Leto kasneje so v kraju padli prvi talci, v leto 1942 pa segajo začetki organiziranega odpora. Pomladi leta 1943 so Solčavci množično krenili v partizane, v okoliških gorah pa so našle svoje mesto številne partizanske bolnišnice. Tri so bile v Robanovem in dve v Matkovem kotu, ena pa se je kot premična gibala po okoliškem terenu, se zadrževala na posameznih kmetijah in skritih krajih.

Zavedna Solčava je nudila zatočišče večjemu številu partizanskih enot in njihovim štabom. Tu so se mudili člani angleške vojaške misije, v kraju pa je bila tudi partizanska šola in še bi lahko naštevali pomembnejše dogodke iz revolucionarne preteklosti. Prav zato je okupator tod še posebej divjal in vojna je od Solčave terjala visok krvni davek. V partizane je krenilo 169 Solčanov, 20 jih je žrtvovalo življenja za svobodo, izseljenih in interniranih je bilo 188 krajanov, 27 pa jih je padlo kot talci in žrtve terorja. V oktobru, leta 1944 so Nemci ponovno napadli osvobojeno ozemlje gornje Savinjske doline in med drugim do tal požgali Solčavo in okoliške zaselke. Uničili so 67 stanovanjskih hiš, 162 večjih in 61 manjših gospodarskih poslopij. Od Solčave so ostale le še ruševine.

To je le nekaj najpomembnejših podatkov iz preteklosti partizanske Solčave. Še veliko jih je bilo, vendar namen tega pisanja ni opisovanje teh. Bolj bi kazalo opisati dejavnost borčevske organizacije v tem kraju danes. Od preko 600 prebivalcev te krajevne skupnosti, jih je kar 276 članov združenja borcev. Tudi ta podatek veliko pove. Predvsem pa potrjuje dejstvo, da so prav borci vodilna sila v tem kraju, pobudniki skoraj vseh pomembnejših akcij, nepogrešljiv dejavnik vsakodnevnega življenjskega utripa tega področja. Vključeni so v prav vse organe krajevne skupnosti, v vse družbenopolitične organizacije in društva in povsod aktivno delujejo. Ugotovitev velja za vsa povojna leta.

Takoj po osvoboditvi so se zavzeto lotili obnove porušene vasi, vodili so akcije za elektrifikacijo, za izgradnjo cest do sleherne višinske kmetije, pomagali pri napeljavi telefonov, kraju so zagotovili splošno in zobno ambulanto, ki pa je danes ni več. S tem v zvezi poudarjajo, da sicer razumejo težave v zdravstvu, kljub temu pa ne razumejo zapostavljanja, ki so ga deležni na tem področju. V kraju so postavili spomenik, pa tudi sicer skrbijo za vsa

Borci so si v prostorih osnovne šole uredili stalno razstavo, ki priča o revolucionarni preteklosti tega področja

obeležja na svojem področju. Borci so bili pobudniki razvoja kmečkega turizma, ki je sicer na začetku svoje razvojne poti, možnosti pa so seveda obilne in prav gotovo jih bodo izkoristili.

Veliko pozornosti seveda namenjajo ohranjanju revolucionarnega izročila in njegovemu prenašanju na mlado generacijo. Z vso vnemo so pomagali mladim mozirske občine pri obnovi partizanske bolnišnice, visoko pod navpičnim ostenjem Robanovega kota, skupno z mladimi pa so lani pripravili prvi pohod partizanske sanitete, ki bo postal tradicionalen. Obeležili pa bodo celotno pot od Matkovega kota, preko Logarske doline, do Robanovega kota. Naskrivaj načrtujejo tudi vodiča, ki bi opisal vse poti partizanske sanitete na Solčavskem in hkrati prikazal še vse ostale zgodovinske in naravne znamenitosti tega področja. To bi bila hkrati velika spodbuda razvoju turizma, zlasti za kmetije, ki se že in še bodo preusmerili v kmečki turizem.

Uspehov in načrtov imajo torej obilo in niso vezani le na svoje področje, čeprav je razumljivo, da v nobenem primeru ne zanemarjajo skrbi za svoje članstvo. Njihovo še večjo aktivnost pa omejuje pomanjkanje sredstev. Dela solčavskim borcem nikoli ne manjka, pa volje tudi ne, čeprav ne smemo prezreti dejstva, da ogorčenje med borci in drugimi krajani Solčave prav v tem času neusmiljeno raste in jim kdaj pa kdaj tudi jemlje voljo do dela. Vzrok zato je gradnja novega trgovskega in turističnega objekta v Solčavi in skrajno neodgovorno ravnanje tistih, ki načrte zanj pripravljajo. Temeljni kamen že nekja let prerašča plevel, načrti pa še danes niso pripravljeni. Kakšne težave jim to zavlačevanje povzroča pri zagotavljanju sredstev, ni treba posebej poudarjati, pa tudi sicer bodo imele posledice takšnega obnašanja številne razsežnosti.

Pri vseh njihovih uspehih, pri vseh problemih in težavah, ki jih razrešujejo, pa ne smemo pozabiti na nedeljeno pomoč, ki jim to nudijo koroški borci in v Solčavi upajo, da bodo uspeli tudi tokrat, čeprav je stanje res zaskrbljujoče. In zakaj pravzaprav vse to pisanje? Zato ker je združenje borcev NOV Solčava le eden zmed letošnjih dobitnikov plakete, ki jo zvezni odbor ZZB NOV Jugoslavije podeljuje za izjemne uspehe pri delu in razvoju borčevske organizacije in pri uresničevanju ciljev za katere se zavzema. V Solčavi so si jo nedvomno zaslužili.

JANEZ PLESNIK

Moč partizanskih tehnik

V Taboru v Savinjski dolini so se minulo soboto srečali partizanski tiskarji Štajerske–Neprecenljiv pomen slovenske tiskane besede v času NOB

Prvič v povojnem obdobju so se preteklo soboto v Taboru v Savinjski dolini srečali partizanski tiskarji Štajerske in vsi trije, ki so kakorkoli sodelovali pri delu partizanskih tehnik oziroma tiskarn. Odveč je poudarjati, kako pomembno vlogo je slovenska tiskana beseda odigrala v boju proti okupatorju, kako blagodejno in božajoče je delovala. V času, ko je bilo čutiti njeno največje pomanjkanje, so na Slovenskem zrastle številne tehnike. Iz skritih partizanskih tiskarn, kjer so ilegalno neprestano drdrali tiskarski stroji, so prihajale dragocene informacije, ki so slovenskemu narodu vlivale v lastno moč, v učinkovitost osvobodilnega gibanja in v končno zmago.

Spomini tistih, ki so opravljali te nadvse pomembne naloge v večnem strahu pred izdajstvom, so zato nadvse zanimivi in dramatični. Na srečanju v Taboru je bilo slišati prenekatero teh

Alojz Ahtik

zgodb, nam pa sta o svojem tiskarskem delu pripovedovala Velenjčana Tone Gorogranc in Alojz Ahtik. Oba sta delala najprej v tehniki z imenom Skovik, ki so jo avgusta leta 1944 postavili v Škalskih Cirkovcah. Že septembra istega leta so to tehniko preselili in ji dali ime Kajuh. Nov objekt so postavili blizu gradu Vodriž pri Šmiklavžu v bližini Slovenj Gradca. V tiskarni Kajuh je takrat delalo deset tiskarjev, med njimi tudi dve ženski.

„Iz slovenjgraškega okrožja sem bil premeščen na šoštanjsko območje z nalogo, da tu ustanovim tehniko," je povzel besedo Tone Gorogranc, s partizanskim imenom Silvester. „V Andražu pod goro Oljko smo si izkopali bunker in v njem je začela delovati tehnika, imenovana Leo. Oprema je bila kar dobra, saj smo imeli tudi radijski sprejemnik, preko katerega smo vsak dan poslušali oddaje iz New Yorka, Londona in Moskve ter zapisovali vesti. Te vesti smo natipkali, jih razmnožili in nato vsak drugi član pošiljali v okrožje, in seveda še naprej. Poleg tega smo tiskali tudi druge stvari, predvsem različne propagandne letake in podobno. Opremo smo si zagotovili kar sami, ko smo napadli tovarno nogavic na Polzeli in jim odnesli stroje, ki smo jih potrebovali. Papir so nam dobavljali naši sodelavci, enkrat pa smo si ga priskrbeli sami, ko smo napadali Dobrno. Naše tehnike Nemci niso nikoli odkrili, čeprav smo bili izdani. Kjub gostim sovražnikovim vrstam, ki so prečesale goro Oljko in okoliko, nemška hajka ni uspela, ker smo delali pod zemljo in bili dobro skriti. Do bunkerja smo hodili po vodi tako, da nismo puščali za sabo niti najmanjše sledi. Tiskali smo vse do konca vojne, ko smo opremo prepeljali v velenjski rudnik," je zaključili Gorogranc, vodja tehnike Leo, v kateri je delalo osem tiskarjev.

Lojze Ahtik–Borut pa je ostal v tehniki Kajuh, ki je delovala ne obrobju Mislinjske doline. Dela v partizanski tiskarni se takole spominja:

„Ko je septembra leta 1944 zaživela tehnika Kajuh, je v njej delalo devet tiskarjev. Vodil jo je Milivoj Hohnjec, ki je bil inženir v velenjskem premogovniku. Bunker smo gradili v samotni globači pod zemljo, le majhno okno je gledalo na svetlo, sicer pa je bila streha prekrita z drevjem in drugimi različnimi rastlinami. Seveda smo tudi mi skrivali svoje sledi tako, da smo hodili po vodi. V tehniki Kajuh smo tiskali različna radijska poročila, razne letake in časopis Novi čas, ki je izhajal vsak drugi dan. Za vse to smo uporabljali dva ciklostilna in dva pisalna stroja. Potreben material smo dobivali v glavnem iz Slovenj Gradca in od nabavljačev tehnike Cankar, ki je delovala v Taboru. Tiskali smo podnevi, ponoči pa kuhali. Bližnji kmetje so nas redno obveščali o nemških hajkah, tako, da bunker ni bil nikoli izdan. Marca leta 1945 so nas povsem slučaj-

Tone Gorogranc

no odkrili Nemci. Po kratkotrajnem streljanju so se umaknili, ker si niso upali v bližino bunkerja. Mi smo se pravočasno umaknili v gozd in potem, ko je streljanje prenehalo, odpeljali na dveh vozovih vso opremo v zapuščeni bunker, nedaleč stran. Čez dva dni so se Nemci vrnili in 400 njihovih vojakov je napadlo bunker z mitraljezi in bombami, na koncu pa so ga zažgali. Mi smo vse to opazovali na varnem, z Lesjakove kmetije na Graški gori. Pri tem napadu ni bil nihče naših ranjen in že čez štirinajst dni smo si postavili nov bunker, kjer smo nato nemoteno delali do konca vojne," je Lojze Ahtik sklenil svojo pripoved.

Oba pa sta še dodala: „To je prvo povojno srečanje štajerskih partizanskih tiskarjev in nekateri smo se tukaj srečali prvič po osvoboditvi. Obrazi so še znani, čeprav se mnogi poznamo le po partizanskih imenih. Nadvse prijeto nam je in želimo si, da bi se srečali večkrat, še v večjem številu kot tokrat."

JOŽE KRAJNC

Vsevedni delegati

V Gornji Savinjski dolini so dobro zastavili program izobraževanja delegatov – Kljub temu slaba udeležba na seminarjih – Nesmotrno koriščenje družbenih sredstev – Nekaj svetlih izjem za vzor

Za učinkovito samoupravljanje je nedvomno potrebna objektivna in demokratična obveščenost, poleg tega pa tudi dejanska možnost vplivanja na odločitve. Eden izmed osnovnih pogojev za učinkovito odločanje, razumevanje vsebine informacij in celovitejšega razumevanja družbenih dogajanj pa je vsekakor znanje. Brez doslednega upoštevanja tega in drugih izhodišč je proces samoupravnega odločanja omejen le na njegovo formalno obliko, dejanska oblast delovnih ljudi in občanov, njihova ustvarjalnost in kritičnost pa potisnjena v ozadje.

Tega se v Gornji Savinjski dolini zavedajo, vendar v posameznih primerih vse premalo. Takšno ugotovitev potrjujejo izkušnje zadnjih let na področju izobraževanja delegatov. V mozirski občini si oblik izobraževanja delegatov niso izmislili zaradi izobraževanja samega, temveč so se zanj zavestno odločili. K tej odločitvi pa jih je vsekakor navedlo spoznanje, da je takšno izobraževanje in usposabljanje delovnih ljudi in občanov nujni sestavni del dejanskega uveljavljanja načel samoupravljanja. Teoretična spoznanja je seveda treba obogatiti z vsakodnevnimi izkušnjami, kar lahko krepitvi vloge samoupravljanja na vseh ravneh in v slehernemi sredini le koristi.

Pred tremi leti so v mozirski občini ustanovili klub samoupravljalcev. Lani pa so v družbenem dogovoru o osnovah kadrovske politike jasno opredelili področje družbeno-političnega izobraževanja in letos so sprejeli še družbeni dogovor o idejnem in družbeno-ekonomske izobraževanju. Preverili so tudi dejanske materialne možnosti združenega dela in so v skladu z načeli izkoriščanja delovnega časa pripravili in izvedli skrajšane in vsebinsko najbolj zanimive programe. S to odločitvijo so se občinska vodstva družbenopolitičnih organizacij, delavska univerza in klub samoupravljalcev želeli izogniti preobremenitvi slušateljev.

Pri vsaki izobraževalni obliki so organizatorji pripravili razgovore in ankete med slušatelji. Rezultati so vsekakor zanimivi in bi bili nemara najbolj zanimivi za tiste, ki se jim seminarjev ni zdelo vredno udeležiti. Udeleženci posameznih seminarjev so vedno izražali željo in potrebo, da bi se takšne izobraževalne oblike vrstile pogosteje. Pritoževali so se nad slabo udeležbo na posameznih seminarjih, in med drugim pomeni tudi nesmotrno koriščenje družbenih sredstev in za katero je primeren le en izraz – neodgovornost. Ob tem pa velja poudariti, da neodgovornost ne velja le za tiste, ki se seminarjev niso udeležili, pač pa še v večji meri za tiste, ki bi udeležbo morali zagotoviti in vedno najdejo vrsto izgovorov za svojo neodgovorno delo.

Seveda vseh ne kaže metati v isti koš. Kljub temu, da so morali v minuli izobraževalni sezoni nekaj seminarjev zaradi slabe udeležbe preložiti, pa bi vendarle veljalo omeniti tiste sredine, ki so se še posebej izkazale. Sem sodijo Gorenje – temeljne organizacije Mali gospodinjski aparati Nazarje, Feriti – enota Ljubno, Vegrad, temeljna organizacija Ostrešja Ljubno ter Železarna Ravne – temeljna organizacija Kovinarstvo Ljubno. Zagotovo ne bi bilo odveč, če bi se po njih zgledovali tudi drugi in bi ob tem nekoliko omilili svoje tarnanje o prevelikem izpadu proizvodnje, o boleznih, o ogromni preobremenjenosti in še o čem.

JANEZ PLESNIK

Mar znanje res ni pomembno!?

Krajane seznaniti s potekom akcije

Priprave na akcijo Nič nas ne sme presenetiti potekajo v krajevni skupnosti Podkraj–Kavče v dveh delih – Aktivno vključevanje vseh krajanov

V krajevni skupnosti Podkraj–Kavče, so priprave na akcijo Nič nas ne sme presenetiti ta čas v polnem teku. Kot je povedal predsednik krajevne konference SZDL, Franc Vedenik, so se priprav lotili nadvse resno ter odgovorno in jih razdelili na dva dela.

Najprej so se posvetili predvsem pospešenemu oblikovanju vseh potrebnih dokumentov, zlasti pa pripravi obrambnega načrta, načrta delovanja civilne zaščite in delovnega načrta narodne zaščite. Ugotavljajo, da so na tem področju še nekoliko v zaostanku, ki pa ga bodo skuša li čimprej nadoknaditi. Na sestankih s krajani bodo ugotavljali, če je obrambni načrt ustrezno izdelan in ali vsebuje vso varnostno problematiko, ki se na področju te krajevne skupnosti lahko pojavi. Na osnovi varnostne ocene so ugotovili, da je stanje zelo dobro.

V drugem delu akcije pa predvidevajo usposabljanje organov in enot s področja obrambnih priprav, predvsem enot civilne in narodne zaščite ter delo s pripadniki teritorialnih enot. Vse priprave so seveda usmerili k zaključku akcije, ki bo 30. septembra, v kateri bo osnovna aktivnost v krajevni skupnosti Podkraj–Kavče namenjena odkrivanju in preprečevanju delovanja diverzantskih skupin. S potekom akcije bodo pravočasno obvestili vse krajane, da bodo lahko čimprej aktivno sodelovali v njej. Pripravili bodo več sestankov krajanov in družbeno političnih organizacij, kjer se bodo seznanili z vso problematiko s področja obrambnih priprav. Načrtujejo pa tudi nekaj predavanj o delu civilne in narodne zaščite.

Z vsem tem bi, kot so povedali, radi dosegli, da bo v vseh krajanih prevladala zavest, da lahko za družbeno samozaščito največ naredijo sami z lastnimi pobudami za reševanje različnih tovrstnih vprašanj. Naloga civilne in narodne zaščite ter vseh družbenopolitičnih organizacij pa je, da nenehno izpopolnjujejo obrambni načrt in da so vedno pripravljene na akcijo.

BORIS ZAKOŠEK

v središču pozornosti

TOK Šoštanj: pomanjkanje gozdnih delavcev

Kljub prizadevanjem temeljne organizacije kooperantov Šoštanj Gozdnega gospodarstva Nazarje mnogi lastniki gozdov še vedno nedovoljeno sekajo in prodajajo les – Pogovor z direktorjem, Vladom Gorlovom in vodjem prodaje, Ivanom Ramšakom

V okviru gozdnega gospodarstva Nazarje deluje tudi temeljna organizacija kooperantov Šoštanj, ki združuje 2114 gozdnih posestnikov. O poslovanju te temeljne organizacije, težavah in načrtih smo se pogovarjali z direktorjem, Vladom Gorlovom in vodjem odkupa, Ivanom Remšakom.

V občini Velenje je 7.446 ha zasebnih gozdov. To področje je razdeljeno na šest revirjev, ki so veliki od 800 do 1400 ha. Revirje nadzorujejo gozdarski tehniki.

Ivan Ramšak

Glavna dejavnost temeljne organizacije kooperantov, v kateri je zaposlenih trinajst delavcev, je odkazilo lesa za sečnjo, odkup lesa, gojitev gozdov, gradnja in vzdrževanje gozdnih cest ter varstvo gozdov. Direktor Vlado Gorlov je povedal, da so za letos planirali posek 13.600 kubičnih metrov iglavcev in 1.400 kubičnih metrov listavcev. V letošnjem prvem polletju so odkupili le sedem tisoč kubičnih metrov lesa in tako torej niso dosegli predvidenega plana. Še vedno se srečujejo z nedovoljenim odsekom in prodajo lesa. Naša sogovornika sta menila, da so kazni, ki jih morajo poravnati kršitelji, premile in se bo moralo na tem področju kaj spremeniti. Pred časom so uvedli gozdarsko inšpekcijo, ki se je aktivno vključila v razreševanje teh problemov.

Trudijo pa se tudi, da bi kmete seznanili v vsemi ugodnostmi, ki jih imajo ob prodaji lesa. Za vsak prodan kubični meter prejmejo krajevne skupnosti po 15 dinarjev za urejanje gozdnih cest, v lanskem letu pa so prejele dodatno še po 25 dinarjev. Viške, ki jih ima temeljna organizacija kooperantov v primeru, če gospodari uspešno, pa razdelijo kmetom, odvisno po količini oddanega lesa. No, kljub vsemu je še nekaj krajevnih skupnosti, v katerih še mnogo kmetov ne odda vsega lesa temeljni organizaciji kooperantov, vendar upajo, da bodo v prihodnje to zatrli.

Izredno pomembna naloga te temeljne organizacije je tudi gojitev gozdov. V letošnjem letu bodo na območju občine Velenje pogozdili približno tri ha površin. Poleg tega pa planirajo pogozditev še jase v Belih vodah, velike pet ha. Za to so namenili sredstva razširjene reprodukcije. Za pogozdovanje bodo pripravili nekaj več kot deset ha površin. Obžeti bodo morali 65 ha mladja, očistiti okoli 26 ha in razredčiti šest ha. Nekaj sredstev so namenili tudi varstvu gozdov. Nabavljajo razno krmo za ptiče, ki uničujejo gozdne škodljivce in podobno. Za to bodo porabili okoli 30 tisoč dinarjev.

Vlado Gorlov

Posebna naloga temeljne organizacije kooperantov Šoštanj je tudi gradnja in vzdrževanje gozdnih poti. Za gradnjo takšnih cest so v letošnjem letu namenili 1,2 milijona dinarjev, za njihovo vzdrževanje pa 410 tisoč dinarjev. Ta dela je doslej opravljal pretežno družbeni sektor, sedaj pa jih v največji meri lastniki gozdov sami.

Posebej si prizadevajo tudi, da bi gozdne površine v občini Velenje ostale enako velike, ali pa bi se celo povečale. Ker se površina gozda v dolini manjša, poskušajo to nadoknaditi s pogozdovanjem v višjih legah. Naša sogovornika sta povedala, da jim je to v veliki meri v zadnjih letih tudi uspelo.

Kadrovsko so v tej temeljni organizaciji dobro zasedeni, srečujejo pa se s pomanjkanjem gozdnih delavcev. Ti delajo v izredno težkih delovnih pogojih. Šele pred nekaj leti so dosegli, da imajo njihovi sekači benificirani delovni staž, vsi drugi gozdni delavci pa tega nimajo.

Ker posluje temeljna organizacija kooperantov Šoštanj z gozdovi kmetov, so oblikovali samoupravne organe tako, da so v vsakem samoupravnem organu tričetrt kooperantov in ena četrtina zaposlenih v temeljni organizaciji.

Posebno pozornost posvečajo tudi sodelovanju s šolami. Pripravljajo razne seminarje in predavanja, da bi mlade seznanili s pomenom naših gozdov.

MIRA TAMŠE

V teh dneh se v novo skupno halo velenjskega Veplasa seli celot proizvodnja šoštanjske temeljne organizacije združenega dela Galip del proizvodnje Veplasa. Novo halo bodo odprli v kratkem, v njej bodo poleg proizvodnih tudi upravni prostori. (Foto: B. Z.)

Tudi letos bodo brali knjige

Delavci Gorenja, udeleženci nove bralne akcije, bodo morali do novembra prebrati najmanj tri knjige, dva prozna teksta in zbirko pesmi – Srečanje z ustvarjalci

V tovarni gospodinjske opreme Gorenje Velenje so objavili zbor leposlovnih del, ki jih bodo v okviru nove bralne akcije prebirali njihovi delavci. Gre za nadaljevanje lani začete akcije „De lavec pisatelju nagrado zvestobe", ki pa letos ne bo imela tekmovalnega značaja.

Tisti, ki se bodo odločili za sodelovanje v bralni akciji, bodo morali prebrati najmanj tri knjige, dva prozna teksta in zbirko pesmi. Se znam del pa je naslednji: Zvezde in križi (Marjan Kolar), Trenutki in leta (Leopold Suhodolčan), Očeta Vincenta smrt (Peter Božič), Pandorine sence (Pavle Zidar), Tujec v Emoni (Mira Mihelič) in Nioba (Karel Grabeljšek) ter pesmi Toneta Pavčka, Gregorja Strniše, Miroslava Košute in Jožeta Snoja.

V okviru letošnje akcije ne bodo ocenjevali oziroma izbirali del, kot je bil primer lani. Število izposojenih del bo dokaz, katera dela so delavcem Gorenja najbolj všeč. Sicer pa se bodo udeleženci letošnje bralne akcije srečali novembra, ko bodo to svojstveno manifestacijo sklenili na literarnem večeru z ustvarjalci del. Knjige, ki jih bodo prebirali, pa bodo z žrebom razdelili med delavce – bralce.

(Ma)

SREČANJE MIMOGREDE

Slavko Podmenik

Mnogo je poklicev, prav toliko želja in hotenj, ki izvirajo iz otroških sanj, okolice ali mode. Tudi mi smo ugotavljali, katerega od poklicev bi predstavili. Odločili smo se hote in nehote, celo povsem slučajno, za poklic poštarja. Naš izbranec je bil Slavko Podvratnik iz Šmartnega ob Paki.

O svojem delu nam pripoveduje takole: „Delam že 20 let in prav toliko let sem tudi poštar. To je že skoraj polovica delovne dobe. Kaj naj povem o poklicu. Da je težak, predvsem pozimi. Poleti so normalni pogoji za delo na terenu, pozimi pa moram vložiti veliko napora, da delo vestno in skrbno opravim. Pošta mora biti oddana naslovljencu vsak dan, ne glede na vremenske razmere. Veliko opravka imam tudi z ljudmi. Kot veste, pa delo z ljudmi nikoli ni lahko. Začetek je težak, dokler ne spoznaš ljudi, terena, pa tudi dela. Toda, vsega se navadiš. Izboljšali so se tudi pogoji dela. Dobili smo nove prostore, pa tudi vozilo, čeprav je to zaenkrat še samo motor. Od vsega začetka pa smo morali hoditi peš. In to v tako razširjeni krajevni skupnosti, kot je Šmarno ob Paki. Verjemite, da ni bilo najbolj lahko.

Sedaj smo v Šmartnem trije poštarji. Teren si razdelimo tako, da imam vsak mesec drugo delovno področje. Delovni dan se prične različno. Takrat, kadar moram v bolj oddaljene kraje, začnem ob 7. uri zjutraj in končam ob dveh. Če pa nosim pošto samo po Šmartnem in bližnji okolici, pa od osmih do enih. Takrat moram odpraviti tudi pošto. Zjutraj, ko pridem na delovno mesto, najprej zložim pošto po obhodnem redu, nato dobim še denar in drugo. Brez malice pa tudi ne morem ostati, zato grem še na malico, potem pa na teren."

Slavko Podmenik

Vprašali smo ga, kdaj je njegova zvesta spremljevalka in partnerica najtežja: „To je odvisno od dneva. Malo pošte je v ponedeljek in torek, ostale dneve pa zelo veliko. Ob sredah, četrtkih in petkih naložim kar tri torbe, ker je ena premalo." je bil Slavkov odgovor na naše vprašanje." Novega leta se vsak boji. Takrat je toliko pošte, da delam od jutra do večera. Pa sneg, mraz, za nameček pa še peš. Zato ni nič čudno, da me že pri polovici odslužene delovne dobe vse boli. Veliko kolegov odhaja iz poklica ravno zaradi tega, ali pa se invalidsko upokoji. Sam sebi se čudim, da sem tako dolgo ostal poštar. To delo imam pač rad in ga z veseljem opravljam, kljub težkim pogojem in premajhni plači. Sicer pa je to pri nas že v navadi. Tudi starejši brat je poštar, in to že celih devetindvajset let. Korenina, ni kaj."

„Potem vas je gotovo brat navdušil, da ste si izbrali ta poklic?" smo ugibali mi. Slavko pa se je zasmejal in dejal: „Veste, takrat še ni bilo tako, da bi lahko izbiral delovno mesto, ker jih ni bilo veliko. Samo, da si dobil delo. Tako sem tudi jaz prijel za prvo priložnost. Pa mi ni žal. Vsaj do sedaj ne!"

Ko smo ga vprašali o prostem času je dejal, da ga nima veliko. Kolikor pa ga ima, ga izkoristi za delo na majhni kmetiji. Sicer pa je aktiven v krajevnih organizacijah, še najbolj pri gasilcih, kjer je blagajnik že osem let. Pred tremi leti je dobil priznanje OF za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah. O krajanih Šmartnega ob Paki govori samo pohvalno. Pravi, da so zelo dobri, pošteni, prijazni in delavni. Še posebej so mu pri srcu krajani Skornega, ki skrbijo pozimi za cesto ali pa sami pridejo iskat pošto.

Na koncu pogovora smo ga vprašali še o željah. Dejal je: „Veste, za vse poštarje bi morali skrajšati delovno dobo. 40 let je le preveč. Pa tudi osebni dohodki bi lahko bili višji. Za delo na terenu so zdajšnje plače vsekakor premale. Ker smo dobili nove, sodobno urejene prostore, naj bi moji sodelavki pomagali še najmanj dve moči. Prav posebnih drugih želja pa nimam!"

Predno je Slavko vzel pot pod noge, svojo sopotnico – torbo in odšel na teren, smo mu zaželeli veliko uspehov pri delu!

TATJANA KELENC

Kljub slabemu vremenu zadovoljivi rezultati

Obisk v temeljni organizaciji kooperantov Ere Velenje – O uspehih, težavah in nalogah smo se pogovarjali z direktorico Majdo Naglost, dipl. inž. Še bolj stimulirati kmetijsko proizvodnjo

V občini Velenje živi le osem odstotkov kmečkega prebivalstva. Ve čina kmetov je vezanih na temeljno organizacijo kooperantov Šoštanj, ki deluje v sestavu Ere Velenje. Prizadevajo si, da bi na majhni kmetijski površini, ki je še ostala, proizvedli kar največ hrane. Zaradi tega pomagajo kmetom pri usmerjanju in modernizaciji njihovih kmetij ter regresirajo določene kmetijske panoge.

V letošnjem letu so se srečevali s številnimi težavami, saj je kmetijstvo pomladi prizadejala pozeba, v mesecu juniju je bila suša, v poletnih mesecih pa v nekaterih delih naše doline, predvsem v Šmartnem ob Paki, še toča. Za radi tega so kmetje naše občine pridelali skoraj polovico sena manj kot v prejšnjih letih. Ta primanjklaj so skušali nadoknaditi s tem, da so kooperantom regresirali nakup umetnih gnojil in bodo tako z drugo in tretjo košnjo več pridelali. Plan kmetijske proizvodnje so v tej temeljni organizaciji izdelali na osnovi lanskoletnih rezultatov in na osnovi potreb. V letošnjem letu naj bi kooperanti naše občine oddali 1,9 milijona litrov mleka, 670 ton pitane živine, 690 ton piščancev, 31 ton hmelja, 20 ton pšenice, 9 ton ribeza ter 180 ton sadja. V letošnjem prvem polletju so letni plan oddaje mleka dosegli 47 odstotno, pitane živine 57 odstotno, piščancev 53 odstotno, ribeza nekaj nad sto odstotno, pše nice 75 odstotno. Hmelja pa bo po oceni kar 55 odstotkov manj, to pa zaradi tega, ker imajo največje površine v Šmartnem ob Paki, kjer ga je precej prizadela toča.

In kako pokrivamo v občini Velenje potrebe po kmetijskih proizvodih? Pokrite so potrebe po mleku, še vedno pa proizvodnja ni tako velika, da bi pokrili tudi potrebno po mlečnih izdelkih. Z lastno proizvodnjo krijemo polovico potrošnje govejega mesa. Pridelamo pa kar 40 odstotkov več piščančjega mesa, kot ga v občini porabimo itd.

V dolini vskao leto izgubljamo obdelovalno zemljo, proizvodnja v višjih legah pa je mnogo dražja. Prav zaradi tega si morajo v temeljni organizaciji kooperantov, kot je poudarila direktorica Majda Naglost, dipl. inž., prizadevati, da proizvodnjo kooperantom regresirajo v toliki meri, da je ta še stimulativna. Odkupne cene kmetijskih proizvodov še vedno niso ustrezne, prav zaradi tega beležimo v Sloveniji precejšen upad staleža živine. V občini Velenje pa se lahko pohvalijo, da ta ni upadel in storili bodo vse, da bi ga tudi obdržali. Družbeni sektor te temeljne organizacije ima 280 glav goveje živine, v privatni reji pa je 2000 glav goveje živine, ki je namenjena za pitanje, 2.200 krav (mlekaric) in okoli 400 glav ostale živine.

Majda Naglost, dipl. inženir, direktor ERA – TOK Šoštanj

Pomembna naloga temeljne organizacije je tudi preusmerjanje kmetij. V naši občini je teren najbolj primeren za živinorejo. Vsako leto preusmerijo od 10 do 15 kmetij, ki lahko pri njih pod ugodnimi pogoji najamejo kredite. Poseben problem pa predstavlja najetje kredita za ureditev kmečke stanovanjske hiše. Pogoji za ta kredit so namreč tako neugodni (kmet bi ga moral vračati po 11 odstotni obrestni meri), da ga kmetje sploh ne morejo koristiti. Tako se mnogokje srečujemo z lepo urejenimi hlevi in sodobno kmetijsko mehanizacijo, hiše pa so stare. Tudi na tem področju bo potrebno v bodoče nekaj ukreniti.

V temeljni organizaciji kooperantov Šoštanj je zaposlenih 45 delavcev, preko poletja pa zaposlujejo tudi sezonske delavce. Razdeljeni so na delovne enote in sicer ima dr beni sektor enot Velenje, Ra in Šmartno ob Paki. kooperanti imajo tri izpost na katerih lahko opravijo zadeve.

Z ozirom na to, da izgubl kmetijsko površino, kmeti proizvodnje pa ne želijo zniž pridobivajo nove površine melioracijo. Ta ko bo v krat v Paški vasi melioliranih 30 kmetijskih površin, v jeseni naj bi meliolirali 30 ha v R nah. Pripravljajo še načrte melioracijo v Topolšici (20 in v Šentilju (100 ha).

S poslovanjem v letošnj prvem polletju so v temel organizaciji kooperantov, ko dejala direktorica, lahko za voljni, saj jim vreme ni b naklonjeno, rezultati pa kljub vsemu zadovoljivi. Potr no pa bo še mnogo prizadev širše družbene skupnosti, bomo le na ta način la obdržati kmetijsko proizvod na takem nivoju, ali pa jo nekod še izboljšali.

MIRA TAM

Šoštanjski stoletni „NA POMOČ"

Gasilsko društvo iz Šoštanja slavi letos 100-letnico delovanja — Jutri in v nedeljo v Šoštanju osrednje slavnostne prireditve

Za šoštanjske gasilce mineva letošnje leto v znamenju redkega in izjemnega pomembnega jubileja. Sto let je tega, ko so v Šoštanju ustanovili gasilsko društvo in začeli pisati prvo stran zanimive stoletne zgodovine, polne pomembnih prelomnic in zavidljivih delovnih uspehov. Ta praznik bodo šoštanjski gasilci seveda primerno počastili in njihovo slavje dosega vrhunec prav v teh dneh, ko bodo jutri, v soboto 18. avgusta in v nedeljo 19. avgusta osrednje prazničnе prireditve.

Skupaj z njimi bo ta jubilej proslavil vsa Šaleška dolina, saj je prav šoštanjsko društvo, kot najstarejše, postavilo temelje gasilstva v njej. Kot rojstni datum društvu zapisali 1. junij leta 1897. Od takrat pa do danes so delo šoštanjskih gasilcev opredeljevali različni mejniki, ki so tako ali drugače vplivali na društveno delo. Med drugim je posebej pomembno leto 1918, ko so bivše nemško društvo reorganizirali in v njem začeli poveljevati slovensko. Že v tistem času so z različnimi strokovnimi predavanji skrbeli za usposabljanje svojih članov, za pridobivanje podmladka, prirejali so številna tekmovanja, zlete, meddruštvena srečanja, redno tedensko vadili in se seveda odzivali na sleherni klic „na pomoč". Tudi opreme je bilo vedno več in tako so neprekinjeno delali vse do začetka druge svetovne vojne. Ob okupatorjevem prihodu so tudi številni gasilci prijeli za puške v vrstah narodnoosvobodilne vojske. Mnogi so padli, bili ustreljeni, umrli v taboriščih, ali pa so jih izgnali. Nanje spominja danes plošča na šoštanjskem gasilskem domu.

Prve dni po vojni so se gasilci vključili v prizadevanja za čimprejšnjo izgradnjo nove domovine in seveda obnovili svoje vrste. Spet je stopala v ospredju skrb za podmladek in za strokovno usposabljanje slehernega gasilca. Počasi so dopolnjevali in posodabljali opremo, kajti industrijja, ki se je skoncentrirala na tem območju, je narekovala potrebo po dobro opremljenih in izurjenih gasilskih enotah. Ob taki kadrovski in tehnični okrepitvi je star gasilski dom postal kmalu premajhen. Motorne brizgalne, prvi avtomobili in druga potrebna oprema so prisili k razmišljanju o gradnji novega doma. Z vsestransko družbeno pomočjo in izdatnim udarniškim delom gasilcev, so pred leti uspeli dograditi nov sodoben dom, ki je zagotavljal pogoje za nadaljnje kvalitetno delo. Tudi ta je postal kmalu premajhen in odločili so se, da zmogljivosti povečajo s prizidkom. Dograjen je bil že pred časom, svečano pa ga bodo izročili v uporabo prav ob praznovanju stoletnice.

V društvu danes aktivno dela preko osemdeset članov različnih starosti, od pionirjev do gasilskih veteranov. Dobri rezultati na različnih tekmovanjih, uspešna posredovanja v različnih akcijah, učinkovito preventivno delo, vse to in še kaj kaže, da v društvu, ki se ponaša tudi z dobro sodobno opremo, posvečajo veliko skrbi nenehnemu strokovnemu izpopolnjevanju svojih članov, da bi se slehernemu znaku sirene odzvali dovolj dobro pripravljeni. Sto let gasilskega društva Šoštanj — mesto pomeni zato tudi stoletje požrtvovalnosti, samopodpovedovanja, nesebičnosti, opravljanja plemenitih človekoljubnih dejanj, bdenja nad varnostjo občanov in stalne pripravljenosti za odziv klicu „na pomoč". Torej delovni jubilej, ki mu zaradi pomembnosti velja vsa pozornost in krepak stisk roke z najlepšimi čestitkami in željami za uspešno delo tudi v naslednjih desetletjih.

Jutri in v nedeljo se bo zbralo v Šoštanju na stotine gasilcev iz vse Slovenije, pa tudi iz drugih republik in iz zamejstva, številni gostje in drugi, ki bodo prišli predvsem iz Šaleške doline pa tudi od drugod. Praznovanje se bo pričelo jutri ob 19. uri s svečano akademijo v šoštanjskem kulturnem domu, nato pa bo ob 21. uri bakljada po ulicah mesta z ognjemetom, kresovi in koncertom godbe na pihala. V nedeljo, 19. avgusta bo zaključni dan praznovanja naznanila budnica ob 6. uri zjutraj, uro pozneje pa se bo pričelo tekmovanje starih gasilskih brizgaln. Ob 9. uri se bo v gasilskem domu pričela slavnostna seja vodstva društva, na kateri bodo podelili priznanja, odlikovanja in plakete ter podpisali listino o pobratenju z gasilskim društvom iz Čazme. Ko bo na prireditveni prostor pred gasilskim domom prikorakala slavnostna gasilska parada, se bo ob 11. uri pričel najsvečanejši del prireditve, ki se bo zaključil ob 14. uri s koncertom godbe na pihala.

Ob slavju šoštanjskih gasilcev so o pomenu praznika in o delu društva spregovorili nekateri člani. Povedali so tole:

HINKO BOLHA, predsednik društva: „Naše društvo praznuje stoletnico delovanja z neizmernim ponosom, veseljem in odgovornostjo od tistih prejšnjih generacij, ki so prispevale k temu slavju in ki nas obvezujejo, da požrtvovalno delamo še naprej, gojimo stoletno tradicijo in jo še bolj plemenitimo. V letih dosedanjega obstoja smo šoštanjski gasilci zabeležili vrsto lepih in pomembnih delovnih dosežkov. K temu pa je v veliki meri pripomogla izdatna pomoč krajanov, delavcev v združenem delu, raznih ustanov, družbeno političnih organizacij, društev in drugih, ki so vedno našli in še najdejo dovolj razumevanja za naše delo. Zato naj se ob vstopu v drugo stoletje zahvalim vsem, ki so prispevali svoj delež, posebno pa vsem bivšim in sedanjim gasilcem, ki so s pridnim delom omogočili, da danes praznujemo stoletnico uspešnega dela."

MILOŠ VOLK, gasilski veteran, dobitnik „Gasilskega kipca" za 60-letno delo v gasilskem društvu:

„Šoštanjski gasilci smo v stoletne delovanju prispevali neprecenljiv delež k varnosti prebivalstva pred požari, poplavami in drugimi elementarnimi nesrečami. Zato gre zahvala vsem članom, od najmlajših do najstarejših, ki se vsestransko pripravljajo, da bi lahko opravljali to humano dejavnost. Biti gasilec ni lahko. Gasilec mora biti srečen, požrtvovalen, pošten in hraber, da žrtvuje tudi samega sebe, ko pomaga drugim."

ALOJZ DOBNIK, poveljnik društva' „Kot ena družina si prizadevamo, da bi dostojno proslavili veliki jubilej. Veliko nas je, prizadevamo pa si, da bi med nas prišlo še več mladih. Da bi popestrili naše delo, gradimo ob domu tudi igrišča za rekreacijo. Nismo le gasilci, ampak pomagamo tudi pri različnih delovnih akcijah. Pojavljamo se, kjerkoli nas potrebujejo, zato želimo biti tudi dobro pripravljeni. Upamo, da bomo znali ohraniti in negovati stoletno tradicijo gasilstva v Šoštanju."

MIRKO FERK,

podpoveljnik društva

„V zadnjih letih smo vložili precej moči v gradnjo novega doma in prizidka. Dom smo postavili pred desetimi leti. Ko pa je postal premajhen, smo se lotili prizidka, ki ga odpiramo ob tej priložnosti. Za urejanje prizidka in okolice smo opravili več kot 6000 udarniških delovnih ur, pomagali pa so nam tudi šoštanjske termoelektrarne, krajevna skupnost Šoštanj, SIS za varstvo pred požari in drugi. V domu imamo na voljo pet garaž, delavnico, dve dvorani, pisarno, sanitarije in stanovanje za hišnika, kar nam za sedaj zadostuje."

MARTIN TURK,
vodja različnih akcij

„Zelo sem vesel, da smo se tehnično tako dobro opremili, dosegli take rezultate in stanje pripravljenosti. Ko sem pred 36 leti postal gasilec, je bilo seveda vse drugače. Le z dobro opremo smo lahko pripravljeni vsak trenutek. Klicev na pomoč je v zadnjih letih manj, kar kaže predvsem na naše učinkovito preventivno delo. Upam, da bomo tako uspešni še naprej."

KARL PUNGARTNIK, vodja avtoparka: „Ko sem stopil v gasilske vrste, je bila moja želja, da bi skrbel za avtomobile in ta želja se mi je uresničila. Opremo imamo dobro, saj stoji v naših garažah pet avtomobilov in tri sodobne brizgalne. Posebna zanimivost sta voz in brizgalna iz leta 1924, ki nam ga je podarilo društvo iz Družmirja. Zbiramo namreč staro gasilsko opremo, zato je ta voz posebna dragocenost. Dobro skrbimo za našo opremo, saj je od nje in od naše izurjenosti odvisna uspešnost naših posredovanj."

BRANKO URANJEK: Ko je gasilsko društvo Družmirje preselilo svoj dom v Lokovico, nas je osem gasilcev pristopilo k šoštanjskemu društvu. Takoj smo se aktivno vključili v delo. kajti delovni pogoji so tu res neprimerno boljši, kot so bili v Družmirju. V novem okolju smo se počutili kot doma, ker so nas nadvse lepo sprejeli in upamo, da so tudi Šoštanjčani zadovoljni z nami. Veseli smo, da smo v društvo prišli prav v jubilejnem letu, zato bomo s pridnim delom skušali doprinesti praznovanju."

ANTON LEVAR, tajnik društva. „Društvo ima dokaj bogat arhiv o delu v preteklosti, čeprav smo se selili in marsikaj izgubili. Ta arhiv smo uporabili pri pisanju brošure o našem stoletnem delu. Posebej pa so zanimivi posamezni deli stare opreme. Zbiranje le-te je namreč moj konjiček. Imamo nekaj zelo starih čelad, trobento, zastavo, društveni trak in podobno. V vseh teh letih je bilo posebej pomembno delo z mladimi, saj smo v Šoštanju razvili kar dva pionirska prapora. To se nam je seveda bogato obrestovalo, saj smo le na ta način dosegli, da danes ob stoletnici ugotavljamo velike delovne dosežke."

JOŽE KRAJNC

Anton Levar

Mirko Ferk

Alojz Dobnik

Karl Pungartnik

Branko Uranjek

Miloš Volk

Martin Turk

Hinko Bolha

Namesto hmeljevk moderne žičnice

V zadnjih letih se je način pridelovanja hmelja precej spremenil — Razgovor z enim od hmeljarskih starešin, Avgustom Podgorškom iz Šmartnega ob Paki

Novoizvoljenca: hmeljarski starešina in hmeljarska princesa

Prejšnjo nedeljo se je v Braslovčah končal že tradicionalni 17. praznik zelenega zlata. Prizadevni delavci turističnega društva Braslovče so tudi letos prireditev dobro pripravili in organizirali. Prireditev privabi vsako leto veliko obiskovalcev, kar daje še večje priznanje turističnim delavcem. Prireditve ob letošnjem praznovanju so se pričele že v petek s posvetovanjem hmeljarskih tehnologov Slovenije, nadaljevale pa so se v soboto s tradicionalnim odbojkarskim turnirjem za pokal turističnega društva Braslovče.

Osrednji in hkrati zaključni del prireditve pa je bil v nedeljo, 12. avgusta na prireditvenem prostoru v Braslovčah. Tu so predstavili novega starešino in hmeljarsko princeso ter pripravili tekmovanje v hmeljarskih veščinah za veliko zlato kobulo. Na prireditvenem prostoru so se zbrali tudi vsi dosedanji hmeljski starešine.

Med njimi je stekel pogovor o letošnjem pridelku in ker je tudi nas zanimala letošnja hmeljska letina, smo se zapletli v pogovor s hmeljskim starešinom Avgustom Podgorškom, iz Šmartnega ob Paki.

„Kako oziroma odkdaj se bavite s pridelovanjem hmelja?

Že moji starši so pridelovali hmelj. Kdaj so ga začeli pridelovati, ne vem. Spominjam pa se, da so sušili hmelj v začetku kar v hišah. Napravili so posebna stojala in nanje naložili lese s svežim hmeljem. Potem so močno kurili v krušno peč in še v dva „gašperja", hkrati pa tudi odprli okna, da je bilo čim več prepiha. Kako je to potekalo in kakšen je bil tak hmelj, si danes težko predstavljamo. Leta 1912 pa so zgradili hmeljsko sušilnico in pričeli s sodobnejšim načinom sušenja hmelja. Seveda pa ni bilo to nič organizirano. Še posebej ne trgovina, pri kateri so dobro zaslužili razni prekupčevalci. Med drugim se je dogajalo tudi to, da so po letih dobre prodaje nastopile krize in je cena hmelja padla celo na dva din ali pa ga nekateri sploh niso mogli prodati. Kmalu po drugi svetovni vojni, ko sem prevzel domačijo, se je s pomočjo hmeljarske zadruge v Žalcu, začelo bolj organizirano pridelovanje hmelja. Dobili smo tudi planske zadolžitve, koliko ga je kdo moral sadit. Šlo je za dragocene devize, ki jih takrat na drugi način, razen seveda še z lesom, ni bilo mogoče dobiti. Po raznih reorganizacijah Hmezada in z uvedbo modernejših načinov pridelovanja, smo danes prišli do tega, da se ni treba bati, da ne bi mogli hmelja prodati ali da bi cena tako padla, da bi kdo propadel kot se je to tudi dogajalo.

V čem je bistvena razlika med nekdanjim in današnjim pridelovanjem hmelja?

Največ razlike je v načinu pridelovanja. Danes mnogo najtežjih del opravimo s stroji. Zemljo obdelujemo strojno, s traktorskimi obrezalniki obrezujemo hmelj, ga napeljujemo na vrvico enostavneje kot včasih in čistimo odvečne poganjke s škropljenjem. Strojno ga tudi obiramo. Zadruga pa ga zaščiti pred obleznimi in škodljivci. Vse to ureja pogodba med pridelovalci in zadrugo. Dolina zelenega zlata je docela spremenila podobo. Namesto kopic hmeljevk, so velike moderne hmeljske žičnice, ki pravzaprav tak način pridelovanja hmelja tudi omogočajo.

August Podgoršek

Kakšen pa je letošnji pridelek in vaši načrti v prihodnje?

Letošnji pridelek bo zaradi suše, še bolj pa zaradi toče, slab. Hmelj je bil seveda proti toči zavarovan in se bo zato škoda, ki smo jo imeli, zmanjšala. V prihodnje pa bomo morali iti v posodobitev nasadov in tudi v uvedbo novih rodovitnejših sort, v modernizacijo zadružne sušilnice, tako da bi s časoma prišli na odkup zelenega hmelja, kot že imajo to marsikje. V tak odkup moramo čimprej, saj so razmere na svetovnem trgu zelo ugodne in je škoda vsakega leta, ki ga s takšno obnovo zamudimo.

TATJANA KELENC

Za osvojitev „zlate kobule" so se tekmovalni pari pomerili tudi v ročnem obiranju hmelja.

Težak razpored

Nogometaši Rudarja gostujejo v prvem kolu v Vinkovcih — o pripravljenosti ekipe na novo prvenstvo smo se pogovarjali s Kemalom Omeragičem

V nedeljo bo stekel boj za prvenstvene točke tudi v obeh drugih zveznih nogometnih ligah. Za nogometaše Rudarja bo to že tretja prvenstvena sezona v ligaškem tekmovanju in upati je, da bo uspešnejša, kot prejšnje, saj so se v prvih dveh letih le s težavo obdržali v ligi.

Tega se je zavedal tudi izvršni odbor Rudarja, zato je storil vse potrebno, da bi v novi sezoni v Velenju videli boljši nogomet in da navijačem ne bi bilo treba več trepetati vse do zadnjega kola za usodo njihovega kluba V moštvo je pritegnil priznanega trenerja Kemala Omeragiča, pa tudi več igralcev.

Pod vodstvom novega trenerja so se igralci prvič zbrali skupaj 9. julija. Po uvodnih pripravah v Velenju so nato odšli v Črno. Ker pa niso imeli dobrih pogojev za delo, so priprave nadaljevali v Kamniku. Sklepni del priprav pa so spet opravili v Velenju.

Karel Omeragič

„Kako ste zadovoljni s pripravami na novo nogometno sezono?" smo najprej vprašali trenerja Kemala Omeragiča pred novim nogometnim prvenstvom.

„Ne morem reči, da sem v celoti zadovoljen s pripravljenostjo igralcev. Moštvo je namreč okrepilo veliko novih igralcev, kar zahteva določen čas. da se vključijo v novo sredino. V vsakem klubu je že težko, če prideta dva nova igralca, kaj šele pri nas, ko je polovica novih. Vsak izmed teh je iz prejšnjega kluba prinesel pozitivne, pa tudi precej negativnih stvari."

— V pripravljalnem obdobju ste odigrali več prvenstvenih srečanj. Kako ocenjujete nedeljsko tekmo z Mariborom na njihovem igrišču, ki ste jo izgubili s 3:1?

„Tekma nam je služila kot test, kaj še moramo storiti pred začetkom prvenstva. Pokazala nam je nekatere dobre stvari, opozorila pa tudi na pomanjkljivosti. Med drugim, da v obrambi igramo preveč panično, od treh golov smo si enega zabili sami, ostala dva pa smo prejeli izključno zaradi napak naših igralcev. To se v prihodnje ne sme ponoviti, zato bomo v dneh do začetka prvenstva vso pozornost namenili prav odpravljanju teh pomanjkljivosti."

Je število igralcev zadovoljivo?

„Za vsako mesto sicer nimamo dveh igralcev, vendar bo sedaj konkurenca za posamezna mesta veliko večja. Seveda vse zavisi od kvalitete, trenutne pripravljenosti, discipline igralcev, njihovega dela in izpolnjevanje nalog. Naredili smo ožji izbor, prve tekme za točke pa bodo pokazale ali bodo potrebne še spremembe. Prizadevali si bomo, da bi že na samem začetku dosegli dobre rezultate, vendar pa se moramo zavedati, da nam žreb ni bil naklonjen, daj moramo že v prvem kolu na težko gostovanje v Vinkovce k Dinamu, potem pride Bosna, nato gremo v Novi Sad, k moštvu, ki je kandidat za prvo mesto itd. Če bomo v prvih štirih kolih osvojili štiri točke, bomo zelo zadovoljni."

— In kaj lahko pričakujemo od letošnjega prvenstva?

„V življenju sem optimist, vendar bo letos naš glavni cilj, da bi klub postavili na trdne noge, da postane organizacijsko vzoren športni kolektiv. Ko nam bo to uspelo, bodo prišli sami po sebi tudi rezultati.

Sicer pa kot sem že ob prihodu v novo sredino dejal: od vseh igralcev zahtevam kar največ discipline in marljivo delo. Tisti, ki te zahteve ne bodo izpolnjevali, zanje ne bo prostora v klubu, ne glede na ime."

Verjetna postava: Purač, Oruč, Celič, Rusmir, Karalič, Djurič, Trnjenič, Kikič, Glišič, Kustudič, Mliljkovič (Ristič, Numanspahič)

S. VOVK

Velenjski kotalkarji se v teh dneh marljivo pripravljajo na republiško prvenstvo v umetnostnem kotalkanju za člane, mladince in pionirje, ki bo 25. avgusta v Velenju. Trenirajo vsak po štiri do pet ur.

Tri desetletja strelstva

Minulo nedeljo so strelci Gornje Savinjske doline slavili 30-letnico uspešnega delovanja — Danes je v osem osno organizacij in šest sekcij vključenih preko 1000 strelcev — Slavje na občinskem strelišču

V nedeljo so slavili strelci Gornje Savinjske doline tri desetletja organiziranega delovanja svoje organizacije. Ob tej priložnosti so na občinskem strelišču pripravili tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško, ki se ga je udeležilo 16 ekip iz vseh krajev mozirske občine. Po končanem tekmovanju so pripravili tudi osrednjo prireditev, s katero so proslavili svoje izjemne uspehe, ki so jih dosegli v minulem obdobju in na katere so lahko ponosni. Na prireditvi so podelili številna priznanja najzaslužnejšim strelcem in organizatorjem te dejavnosti v mozirski občini. Razvili pa so tudi prapor občinske strelske zveze.

Zametki strelskega športa v Gornji Savinjski dolini segajo še v predvojno obdobje. Takrat so bili strelci aktivni v Solčavi, Mozirju in na Ljubnem, kjer so leta 1935 pripravili tudi strelsko tekmovanje. V povojnem obdobju obnavljanja porušene domovine, se je hkrati razvijala in krepila oblast delovnih ljudi in občanov. Krepitev socialističnih družbenih organizacij pa je omogočila združevanje občanov po različnih interesnih področjih in v tem času so temelje svojega delovanja postavili tudi strelci. Prva strelska družina je bila ustanovljena leta 1947 v Solčavi, leto kasneje so se organizirali strelci na Rečici ob Savinji in leta 1949 še v Mozirju, na Ljubnem in v Gornjem gradu. Takratne strelske družine so sicer vključevale veliko članov, nobena pa ni premogla strelišča, niti dobrega orožja. Slednje je bilo večinoma trofejno in je izviralo še iz avstroogrskih časov.

Razvili so prapor občinske strelske zveze

Strelce je organizacijsko povezoval okrajni strelski odbor, leta 1954 pa je bil ustanovljen občinski odbor, ki se je zavzeto lotil reševanja številnih prerečih problemov, zlasti zagotavljanja prepotrebnega zračnega in malokalibrskega orožja. Leta 1960 so bile ustanovljene strelske družine še v Nazarjah, v Šmartnem ob Dreti in v Šmihelu, svojo dejavnost pa so razvijale tudi osnovne šole in tako omogočale številčno krepitev strelskih družin. Kljub vsemu je delovanje strelskih organizacij močno oviralo pomanjkanje strokovnih kadrov, prostorov in finančnih sredstev.

Strelstvo je ponovno oživelo po letu 1970 in z veliko volje ter udarniškega dela, pa z večjo pomočjo širše družbene skupnosti, so si strelci zgradili osrednje strelišče v Mozirju in poleg tega še strelišča v Solčavi, Lučah in Šmartnem ob Dreti. Znatno so se okrepili s strokovnimi kadri, nabavili sodobno orožje. Danes v mozirski občini deluje osem osnovnih strelskih organizacij in šest sekcij, vse pa vključujejo preko tisoč strelcev. Vse to je omogočilo, da se je strelstvo v mozirski občini razvilo v resnično množično organizacijo, prav množičnost pa je rodila uspehe tekmovalnem področju.

Strelci so zagotovo med n aktivnimi družbenimi organizac v Gornji Savinjski dolini. Poleg uspehov na svojem področju sodelujejo z ostalimi dejavniki, vse zavzeto pa so se vključili akcijo Nič nas ne sme presenet sklopu te akcije bodo skup rezervnimi vojaškimi starešinam pravili razstavo orožja in oprem množično strelsko tekmovan svojim delom v preteklem ob so nedvomno postavili trdne te za še hitrejši razvoj strelskega v mozirski občini. Za svoje u pa je občinska strelska zvez drugim prejela tudi občinsko do.

JANEZ PLE

SAK NA PRIPRAVAH V MOZIRJU — Pred dnevi so se na enotedenskih pripravah v Mozirku mudili nogometaši Slovenskega atletskega kluba iz Celovca, ki te dni startajo v novo prvenstveno sezono. Slovenski atletski klub so ustanovili pred devetimi leti z namenom, da bi združeval vse ljubitelje športa, prav posebej še nogometa na območju Roža, Podjune in Zile, kjer živi slovenska narodna skupnost. Klub, ki s sedežem v Celovcu šteje preko 500 članov, ne opravlja zgolj športne, ampak tudi močno politično vlogo, saj je edino slovensko športno društvo na narodnostno mešanem ozemlju avstrijske Koroške. Celovškemu SAKU je letos uspel velik podvig z uvrstitvijo v Koroško podligo, zato se želijo na prvenstvo seveda čimbolje pripraviti. V Mozirju je treniralo 27 igralcev, med njimi veliko nadarjenih mladincev. Odigrali pa so tudi nekaj prijateljskih srečanj. (J. Krajnc)

1000 km po Sloveni

Zvone Zanoškar, nekdanji zvezni trener kolesarjev, T Fornezzi—Toff, novinar Miro Dvoršak, profesor VŠTK v Ljubljani ter še trije kolesarski zanesenjak pred dnevi prevozili 1000 km po Sloveniji — ponedeljek, zadnji dan njihovega kolesarjenja so ustavili tudi v Velenju, prišli v naše uredništvo in na je spodnji zapis

V času, ko so naše ceste nabite z dopustniki se je na dolgo pot po Sloveniji podalo z Rogovimi kolesi šest kolesarjev. Moštvo je bilo zelo pestro sestavljeno. Njihov vodja je bil znani kolesarski delavec, nekdaj zvezni, sedaj pa trener kolesarjev ljubljanskega Roga, Zvone Zanoškar, poleg njega pa je poganjalo pedale po naših lepih ir seveda tudi slabih cestah, v sončnem ter deževnem vremenu še pet drugih ljubiteljev tega vozila, med njimi tudi znani novinar, še bolj pa humorist, Tone Fornezzi–Toff, profesor visoke šole za telesno kulturo v Ljubljani, Miro Dvoršak in drugi kolesarski zanesenjaki.

V torek dopoldne se je ta nenavadna ekipa ustavila tudi v našem uredništvu.

Zakaj so se podali na pot po celi Sloveniji? Seveda zato, da bi spoznali njene lepote, kraje, ki jih morda doslej še niso videli. In moramo reči, da so bili v ponedeljek izredno navdušeni.

„Vozili smo po tako lepih pokrajinah," je dejal Zvone Zanoškar, „da mi je kar malce žal, da semže pol življenja na cesti, pa še nisem obiskal teh lepih krajev Slovenje pa se mi, da je takšnih še prec

Sloveniji so prevozili po d in počez tudi zaradi populan kolesarstva oziroma kolesa ko voznega sredstva zlasti v se bencinski krizi. Voznikom mobilov pa so želeli še po povedati, da ceste niso rezervir za njih, ampak, da morajo kolesarji, oziroma delovni člo gre s kolesom na delo, imeti n svoje mesto. Še zlasti bo t membno čez nekaj let, ko se še bolj dušili v tem smr zraku, ki je vsak dan bolj ones Ta nenavadna ekipa je bila n teden dni; torej so na dan po no prevozili več kot 140 km. temu pa v torek, v našem u štvu, ko je bila pred njimi še skozi Mozirje in naprej do Ljubljani, niso kazali pravih utrujenosti. Tudi nekih večjih ali okvar na kolesih ni bi nekoliko smole je imel Tof, nekajkrat padel.

„ Podobno kot ostali člani tudi jaz nisem preveč utruje dejal Tof, „saj cele dneve pre na dvokolesih." Padce pa je opravičil:

„Na vsakem kolesarjenju pride do padcev, tokrat n davek plačal pač jaz. Mor kazen, ker sem se spomnil te nosti. Padel sem trikrat, po niso pretirane, bile bi pa še č če bi bil padel na glavo," je „resnostjo" povedal.

„V času, ko se vsi borimo bolj čisto okolje, proti razno plinom, prizadevamo varčev vseh področjih, postaja kole ne le šport, ampak tudi „dr potreba. S to našo vožnj dokazali, da se tudi brez b daleč pride, s kolesom pa še je po naših cestah prijetno p s kolesom, da vendarle nis obremenjene, da bi bilo kole smrtno nevarno, kot slišimo; razdalje 100, 200 km nis pretirane, da jih ne bi mog magati povprečen državljan kolesom."

Za konec našega pogovor Tone Fornezzi – Tof dejal: lica Velenja je pravi kolesar Mnogi bralci verjetno še ne kako lepe ceste imajo za ko mnogo lepše kot mi v Ljublj prepričan sem, da bo tudi v V slej ali prej postalo kole množično."

Zahvalili smo se jim za o jim seveda zaželeli prijetno do cilja v Ljubljani ter, da bi vemu zgledu sledilo čim več nov, še vedno velja geslo: kolo za zdravo telo!"

STANE

Udeleženci kolesarjenja 1000 km po Sloveniji pred našim u štvom

Uspešni nastopi plavalcev

Mladi velenjski plavalki, Katja Žibert in Marjeta Herlah, sta nedavno uspešno nastopali na Balkanskem oziroma republiškem prvenstvu

Plavalci in plavalke velenjskega plavalnega kluba v zadnjem času pogosto razveseljujejo ljubitelje športa v Šaleški dolini, na različnih pomembnih tekmovanjih. Tudi eden izmed zadnjih športnih vikendov je minil v znamenju odličnih nastopov dveh mladih velenjskih plavalk. Z balkanskega mladinskega prvenstva v Sofiji je prišla vest o dobrem rezultatu Katje Žibert, z republiškega prvenstva na Jesenicah pa o osvojenem republiškem naslovu Marjete Herlah. Obe tekmovalki sta po vrnitvi v Velenje obiskali naše uredništvo in pripovedovali o svojih izjemnih dosežkih ter ciljih, ki jih bosta v tej plavalni sezoni še skušali sodeči.

Katja Žibert

KATJA ŽIBERT iz Velenja, ki je letos končala osnovno šolo in se vpisala v prvi letnik gimnazije, je na VIII. balkanskem prvenstvu nastopala kot članica mladinske državne reprezentance.

„To je bil moj prvi nastop v jugoslovanski reprezentanci, ki sem ga seveda nadvse vesela," je povedala Katja. „Nastopala sem v disciplini 100 metrov prsno in osvojila 5. mesto, kar je zame izreden uspeh.

Marjeta Herlah

Že prej sem enkrat imela čast zastopati tudi barve republiške reprezentance. Letos sem opravila že vrsto težkih preizkušenj in dosegla tudi dobre rezultate. Na državnem mladinskem prvenstvu sem osvojila 2. mesto, dvakrat sem bila druga in dvakrat tretja na republiškem prvenstvu, na državnem članskem prvenstvu pa sem zasedla dvakrat četrto in entrak šesto mesto. Sedaj me čaka težka naloga, ko bom na izbirnem državnem prvenstvu v Kranju skušala priti med izbrance za Balkansko prvenstvo in Mediteranske igre v Splitu. Upam, da bom uspela vsaj za nastop na prvenstvu najboljših plavalcev Balkana. Sicer pa plavam že štiri leta in treniram redno vsak dan dvakrat pod vodstvom trenerja Ervina Prislana. V času šolanja opravim prvi trening že ob 6. uri zjutraj, da lahko uskladim plavanje s šolskimi in drugimi obveznostmi."

Sedemnajstletna gimnazijka MARJETA HERLAH iz Velenja pa je bila ena najuspešnejših tekmovalk republiškega prvenstva za članice, ki je bilo pred dnevi na Jesenicah. Osvojila je naslov republiške prvakinje v disciplini 100 metrov kravl, tretja pa je bila v disciplinah 100 in 200 metrov hrbtno.

„Za plavanje sem se odločila že pred leti, vendar sem s treningi nato za nekaj časa prekinila. Od takrat dalje, tri leta redno treniram vsak dan dvakrat. Tudi jaz začnem v času šole že ob 6. uri zjutraj s trenerjem Ervinom Prislanom. Najprej sem plavala samo hrbtno, potem pa sem začela še kravl. Julija letos sem, kot edina predstavnica Slovenije, nastopila na državnem prvenstvu v Beogradu in na 100 metrov kravl zasedla peto mesto. Sem stalna članica republiške reprezentance in upam, da bom kmalu izbrana tudi v najboljšo jugoslovansko vrsto. Moja velika priložnost je izbirno prvenstvo v Kranju, kjer si z dobrim nastopom lahko zagotovim uvrstitev v reprezentanco za Balkansko prvenstvo in Mediteranske igre. To je seveda tudi moja največja želja. Zato, kar se da marljivo treniram, da bom dobro pripravljena startala na tekmovanjih, ki so pred mano," je povedala Marjetka Herlah.

JOŽE KRAJNC

i v temeljni organizaciji združenega dela Toper Šoštanj je v teh i čutiti, da se počitniško razpoloženje že umika pravi delovni anosti. Stroji pridno delajo, še bolj pa delavke za njimi, ki se tnem dopustu spet vračajo na delovna mesta. Proizvodnja teče lno paro in pridne roke vsak dan sešijejo nad 1500 različnih lelov srajc. Pri tem pa je njihova vroča želja, da bi zastarele vne pogoje v starih prostorih kmalu lahko zamenjali s sodobno zvodno halo. (J. K.)

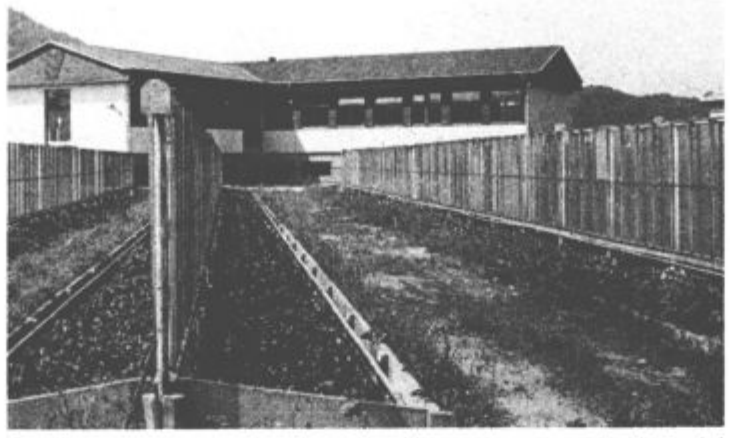

19-članski kolektiv velenjske Vrtnarije uspešno gospodari. Doslej so delali delavci v izredno težkih pogojih, saj niso imeli delavnic, garderob in podobnih objektov. Pred dvema letoma so pristopili k gradnji poslovno proizvodnjega objekta (na sliki) ki ga gradi GIP Vegrad Velenje. Objekt bi moral biti končan že lansko leto. Upajo pa, da ga bodo predali namenu konec letošnjega. V njem bodo imeli delavnice, garderobe, hladilnico cvetja, delavnice, sanitarije, poslovne in druge prostore. Nedvomno bo objekt za zaposlene v tem obratu dokajšnjega pomena. (M. T.)

V modni konfekciji Elkroj so lansko jesen pričeli z izgradnjo novih prostorov, v katerih bodo bistveno izboljšali delovne pogoje. Delno bodo povečali proizvodnjo in število zaposlenih, nova proizvodna dvorana pa bo omogočila tudi delo v eni izmeni. Merila bo, skupaj s spremljajočimi objekti, 2200 kvadratnih metrov, poleg nje pa bodo zgradili še novo industrijsko prodajalno in povečali upravne prostore. Po predvidevanjih bo proizvodnja v novih prostorih stekla že konec letošnjega leta. (J. P.)

otrebujejo obratno ambulanto

ivne sindikalne organizacije na rudniku lignita Velenje — Vključujejo se v razreševanje vseh vprašanj — Pogovor s Francem Krivcem, predsednikom konference osnovnih organizacij sindikata

indikalne organizacije v vni organizaciji rudnika ita Velenje so bile tudi letos dno aktivne in so se učevale v razreševanje vseh alnih problemov, s katerimi ečujejo delavci v delovni nizaciji, ali ki so embne za celotno združeno Šaleške doline.

tem polletju so bile v edju naloge kot so avnavanje zaključnih nov, obravnava stališč bliškega sveta zveze sindi- v Slovenije o pridobivanju razporejanju dohodka in javljanju načela delitve po naloge s področja srednje- ega planiranja, stanovanj- problematika, zdravstveno tvo, problematika prehrane vcev, izobraževanje, ter pro- invalidnosti in bolniških tankov.

otaknimo se nekaterih anj. Sindikat se je letos no vključil v obravnavo tnega poročila gospodarje- Obravnava je potekala, ta- kot vedno, po sindikalnih nah, zaradi letnih do- v pa bo zaključena šele v neh. Sicer, pa kot je po- Franc Krivec, lanskoletni tek akcije „zaključni ra- ni bil novost za rudnik a Velenje. Tu namreč ečno pregledujejo rezultate ovanja i tako, da so delavci čas naa tekočem s poslovni- spehi.

ako pa je potekalo uresni- nje stališč Zveze sindikatov idobivanju in razporejanju odka inn uveljavljanju načela ve po delu?

Naredili smo si akcijski pro- Nekatere samoupravne smo morali izpopolniti, tere pa smo tudi na novo ali. Eden takšnih je na pri- samoupravni sporazum o odni menjavi dela med S in temeljnimi organizaci- , ki je prav sedaj v obravna- V delovni organizaciji smo kor toliko dobro uredili do- hodkovno povezanost, ni pa še razrešena v elektrogospodarstvu, kjer pa so tudi sedaj v pripravi ustrezni akti. Premalo dorečeno je še ocenjevanje osebne uspešnosti. To pa bo prav gotovo ena najpomembnejših nalog našega sindikata v prihodnje."

Sindikat se je na rudniku lignita Velenje vključil tudi v pripravo kratkoročnega plana 79—80 ter srednjeročnega plana 81—85. Ti plani so prav gotovo izrednega pomena za delovno organizacijo in delavce, saj omogočajo, da bodo le ti lahko usmerjali tokove družbene reprodukcije ter uresničevali svoje interese in potrebe. Plani so tudi temelj vseh obveznosti in pravic delavcev delovne organizacije. Kratkoročni plan je že izdelan, srednjeročni plan pa naj bi bil dokončan do začetka septembra.

„Če bomo pravilno in dovolj tehtno zastavili plane," meni Franc Krivec, „potem ni bojazni, da bi ti ne bili izvršeni."

Ena pomembnejših nalog, s katero se je letos že soočil sindikat na rudniku lignita Velenje, je usmerjeno izobraževanje. O tej temi so delavci spregovorili na nekaj sestankih ter opozorili predvsem na izboljšanje kvalitete pouka, na ustrezno kadrovsko planiranje in na zagotovitev sredstev za izobraževanje. Delavci so opozorili tudi na nesmiselnost dveh rudarskih šol v Trbovljah in Velenju. Predlog je, da bi obstajala le ena šola, in sicer v Velenju. Zanimiva pa je tudi ideja, da bi prestavili v Velenje odsek fakultete ljubljanske Univerze za geologijo, rudarstvo in metalurgijo.

V zadnjem času so na rudniku lignita Velenje zabeležili visok porast bolniškega staleža, zato so se dogovorili, da bodo s posebno analizo skušali ugotoviti vzroke takega stanja. Analiza je že gotova in nekateri podatki že znani. Zanimivo je, da največ bolniške jemljejo delavci, ki so v službi že 5 do 10 let. Razloge za to bo potrebno ugotoviti. „Menim, da bi obratna ambulanta bistveno prispevala k zmanjšanju bolniškega staleža. Ne razumemo pa zakaj se občinska zdravstvena skupnost ne opredeli za organizacijo takšnih ambulant," pravi Franc Krivec.

Med aktualnimi nalogami je tudi reševanje stanovanjske problematike. O tem so delavci veliko govorili, opozarjali na napake ter neodgovorno zapravljanje družbenih sredstev. Stanovanj kljub temu ni. Na rudniku je trenutno okoli 700 prosilcev, le majhno število teh pa bo letos dočakalo novo stanovanje. Zato so začeli razmišljati v tej delovni organizaciji, da bi sami pričeli z izgradnjo novih stanovanjskih objektov, predvsem individualnih hiš. Problem pa so parcele, ki jih je, kljub zagotovilom, v občini Velenje premalo. Tako so že razmišljali, da bi z individualno gradnjo stanovanj poskusili v kakšni drugi občini ter tako vsaj nekaterim delavcev omogoč ili izboljšanje življenjskih razmer.

„Neustrezna stanovanjska politika je tudi delni krivec za velik odliv delovne sile, saj k nam letno pride okoli tisoč novih ljudi, ostane pa jih le kakšnih sto. Dokler se bo stanovanj za delavce, bo ta problem vsakokrat prisoten. Stanovanja pa seveda niso edini krivec odtoka delovne sile, zato bo potrebno v prihodnje še bolj mehanizirati proizvodnjo premoga, da bomo z majhnim številom zaposlenih vendarle dosegali optimalne učinke. Me hanizirana čela pa pomenijo tudi večjo varnost pri delu," doda Franc Krivec.

Še nekaj besed o letovanju. Temu so na rudniku že nekdaj dajali velik pomen. V letošnjem letu so imeli delavci na razpolago dom v Fiesi ter dom v Crikvenici, poleg tega pa so lahko dobili vikende na Rabu. Vsi ostali aranžmaji so bili sklejeni z različnimi turističnimi agencijami. Lani je letovalo organizirano več kot 6.000 delavcev z družinami, letos pa računajo da bo to število še večje.

Sindikat pa se je poleg vseh teh naštetih akcij ter nekaterih manjših, ki jih nismo omenili, vključil tudi v akcijo Nič nas ne sme presenetiti. Trenutno ugotavljajo, da je potrebno vsakega delavca seznaniti, kako mora ukrepati v slučaju agresije ali elementarne nesreče. Pri dodelitvi nalog pa se srečujejo s težavami, saj je večina delavcev iz bratskih republik, kjer so tudi vojni obvezniki. Ker je potrebno na rudniku v takšnih primerih zagotoviti redno proizvodnjo, prav sedaj poteka akcija, da bi ti delavci ostali v Velenju. Ugotavljajo pa, da so še premalo povezani s krajevnimi skupnostmi, kar je prav gotovo pomembno, če hočejo uspešno izpeljati akcijo Nič nas ne sme presenetiti. „Sicer pa je namen akcije NNNP," meni Franc Krivec, „da se bomo v vsakdanjem življenju bolj pozorno ter odgovorno obnašali do lastne in družbene varnosti ter lastne in družbene imovine. Če nam bo uspelo zavest ljudi tako preusmeriti, potem bomo resnično storili veliko."

BORIS ZAKOŠEK

iz naših delovnih kolektivov

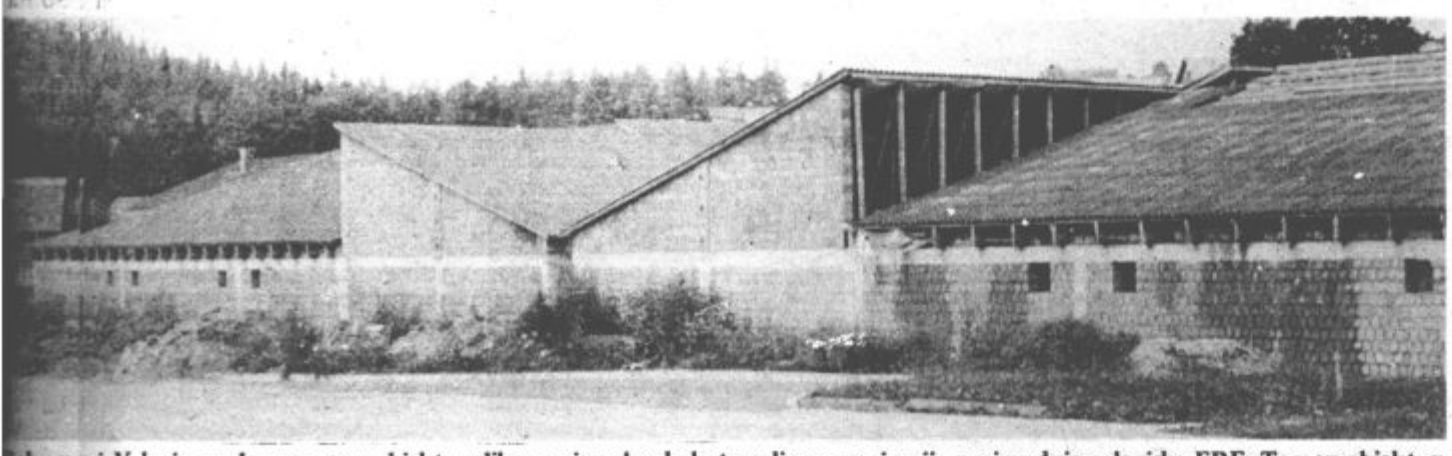

elu pipri Velenju naglo rase nov objekt, velika proizvodna hala temeljne organizacije proizvodnja velenjske ERE. Ta nov objekt, v nem bodo dobilo svoje delovne in poslovne prostore 18 obrtnikov, bo gotovo do meseca oktobra. Obrtniki bodo prejeli prostore v m, s svsvojo proizvodnjo pa se bodo vezali popolnoma na temeljno organizacijo. V hali bodo obrtniki z najsodobnejšimi stroji izdelovali lvsem p predmete za izvoz. (B.Z.)

Kdo nam peče kruh?

Obiskali smo obrat Merxove pekarne v Velenju — Pogovarjali smo se z tehnologom Leonom Trunklom, Stankom Kosom, Slavkom Šarlahom in Marijo Felicijan

Na peke se spomnimo ponavadi takrat, ko nas v trgovini presenetijo nove cene kruha in kadar smo nezadovoljni nad premalo ali preveč pečeno štruco. No, tudi pohvalimo jih včasih, njihovo dobro peko, naš dober vsakdanji kruh.

Toda kljub temu, da jih sodimo, da tehtamo njihov trud, le malokdo pozna pogoje in način dela, s katerimi se peki vsakodnevno sočajo. Redki med nami so jih že obiskali na delovnem mestu in videli, da se do kruha, kljub sodobni mehanizaciji, še vedno stežka pride.

Tehnolog Leon Trunkl

Merxova pekarna v Velenju je po petih letih obratovanja še vedno nekje ob robu rentabilnosti. Pa ne po krivdi delavcev, ki so kar dovolj uspešni, vzrok ni niti zastarela tehnologija, saj je pekarna sodobno opremljena. Nekje drugje tiči bistvo celotnega problema. Prenizke cene osnovnih vrst kruha so veliko breme, ki so mu delavci tega obrata le delno kos. Kajti, kot je dejal tehnolog Leon Trunkl, ki je te dni nadomeščal vodjo obrata Mileno Vrečar," že vsa leta zmanjkuje denarja za kakršne koli investicije. In nekatere bi bile nujno potrebne!"

Stanko Kos

Stanko Kos, ki je že 13. leto med peki in ki je v Velenje prišel 1975. leta, ko je nekdanjo Fidelinkino pekarno prevzel Merx, pa pravi: „Delo, ki ga opravljamo, ni lahko, neustrezni delovni pogoji pa ga še otežujejo." Slavko Šarlah, ki je med peki že tudi stari mojster tej misli pritrjuje in dodaja: „Ker je to industrijska pekarna, bi resnično lahko pričakovali kakšne izboljšave. Tako pa niti ni ustreznih klimatskih naprav. Tudi osebni dohodki so slabi. Brez dodatkov za nočno delo pa bi bili še občutno manjši."

Slavko Šarlah

Visoka vročina, nočno delo ter nizki osebni dohodki so tudi vzrok velike fluktuacije delavcev iz tega poklica v druge. Letno se tu zamenja okoli 30 odstotkov delavcev. Zato delo pa se v zadnjem času odločajo predvsem delavci iz bratskih republik, ki jim je to nekakšna odskočna deska za iskanje plačanih delovnih mest. To prav gotovo ne vpliva dobro na proizvodni proces v tem obratu.

Marija Felicijan

Marija Felicijan, ki je v tej pekarni drugo leto, nas je tudi opozorila, da je pravzaprav najtežje, s čimer se morajo delavci soočiti pri vsakdanji peki kruha, visoka vročina. Da bi vsaj malo izboljšali klimatske razmere odpirajo vrata, to pa povzroča prepih in razne bolezni.

Tehnolog Leon Trunkl nam je ob koncu obiska dejal, da bodo skušali v kar najkrajšem času izboljšati delovne pogoje. V težnji, da bi uspeli ustvariti čim večji prihodek, pa nameravajo zmanjšati proizvodnjo osnovnih vrst kruha, po katerih je sicer največje povpraševanje, a jim prinaša vsak kilogram precejšnjo izgubo(?) Pričeti nameravajo tudi s peko poltrajnega Štajerskega kruha. Njihova velika želja je še, da bi kar največ svojih proizvodov pakirali in tako omogočili bolj higiensko pot kruha od proizvajalca do potrošnika.

BORIS ZAKOŠEK

Moka čaka na mešanje

Želijo, da bi bilo življenje še lepše

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti PODKRAJ–KAVČE

Grički, porasčeni z vinogradi, na vrhu njih pa enodružinske hiše. Takšna je podoba krajevne skupnosti Podkraj–Kavče. Kavče so svojo staro podobo ohranile. Stare hiše in zidanice so nadomestile sicer nove, sodobne zgradbe, vse ostalo pa je ostalo nespremenjeno. Podkraj pa se je precej spremenil. Tam je gradbeni okoliš, v katerem so se naselili ljudje iz različnih krajev naše doline, pa tudi od drugod.

Pred dnevi smo se mudili v tej slikoviti krajevni skupnosti. Ker je čas dopustov, so se zbrali v Majorjevi vili, kjer ima krajevna skupnost svoje prostore, le trije predstavniki Kavč in Podkraja. Prišli so predsednik sveta krajevne skupnosti Zdravko Tanšek, predsednik krajevne konference SZDL, Franc Vedenik in predsednik delegacije za zbor krajevne skupnosti skupščine občine Velenje Karel Šilih.

KRAJEVNA SKUPNOST PODKRAJ–KAVČE JE SESTAVLJENA IZ DVEH VASI

Krajevno skupnost Podkraj–Kavče sestavljata dve vasi, ki med seboj sploh nista dobro povezani. Krajani zahodnega dela Podkraja morajo na sestanke, ki jih imajo v Kavčah, po cesti skozi Pesje in Velenje. Prav zaradi tega so se krajani ob zadnjih volitvah tudi odločili za ustanovitev dveh vaških odborov. Le-ti obravnavajo probleme, načrte in težave v sredini, kjer žive. Bolje jih poznajo in zaradi tega jih tudi uspešneje rešujejo. Na svetu krajevne skupnosti potem sklepe in predloge uskladé. Takšno delo je mnogo lažje, poleg tega pa se ni potrebno tako pogosto sestajati.

Najvišji samoupravni organ krajevne skupnosti je skupščina krajevne skupnosti, ki jo sestavlja 32 delegatov, njen predsednik pa je Edo Camlek. Izvršilni organ skupščine je sedemčlanski svet krajevne skupnosti, katerega predsednik je Zdravko Tanšek. Krajevno konferenco SZDL sestavlja 20 delegatov, izvršni odbor pa je sedemčlanski. V krajevni skupnosti imajo posebne delegacije za samoupravne interesne skupnosti, in sicer za zdravstvo, izobraževanje, otroško varstvo, kulturo, telesno kulturo ter združeno delegacijo za socialno skrbstvo, invalidsko-pokojninsko zavarovanje, starostno zavarovanje kmetov in zaposlovanje. Seveda pa imajo še delegacijo za zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje.

TROIZMENSKO DELO OTEŽKOČA DELO DELEGACIJ

Tako kot drugod se tudi v tej krajevni skupnosti ne morejo pohvaliti z aktivnim delom delegacij. To velja tako za delegacije za samoupravne interesne skupnosti kot za delegacijo za zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje.

Srečujejo pa se še z eno težavo. Večina njihovih delavcev je vezanih na troizmensko delo in zaradi tega se težko udeležujejo sestankov. Te je možno sklicati edino ob nedeljah in ob prostih sobotah. Vodstvo krajevne skupnosti si prizadeva, da bi delo delegacij kar najbolj zaživelo in da bi bila stališča, ki jih le te zastopajo na sejah, mnenja kar najširšega kroga krajanov. Zato skličejo širši sestanek takrat, kadar obravnavajo skupščine samoupravnih interesnih skupnosti ali skupščina občine probleme, ki so zanimivi zanje. Na takšnih sestankih preanalizirajo gradivo in sprejmejo stališče, ki ga potem delegacija zastopa. Žal pa povratne informacije še niso zaživele.

Da bi bilo delo delegacij uspešnejše, so pred nedavnim analizirali napake na tem področju. Krajevna konferenca SZDL pa bo sklicala sestanek s člani posameznih delegacij, da bi napake odpravili. Menijo, da imajo nekateri delegati neodgovoren odnos do delegatske funkcije. Mnogi te funkcije sploh ne poznajo dobro, žal pa je bil tudi seminar za delegate v krajevnih skupnostih zelo slabo obiskan. Ugotovili so tudi, da so bile delegacije doslej še vedno preveč prepuščene same sebi. Torej so gradivo obravnavale same in zastopale na sejah pogosto le svoja stališča. Pogrešajo pa tudi strokovno pomoč. Po njihovem mnenju je gradivo za posamezne seje skupščine preobsežno. Pripravljajo ga strokovnjaki in je napisano tako, da pogosto ni razumljivo povprečnemu krajanu. Naši sogovorniki so bili mnenja, da bi bilo nujno potrebno na tem področju nekaj ukreniti, saj vedno znova ugotavljamo, da prihajajo delegati na seje skupščin nepripravljeni in pogosto gradiva, ki ga obravnavajo ne razumejo.

USPEŠNEJŠI RAZVOJ PO 1975. LETU

Kot smo že napisali krajevno skupnost Podkraj–Kavče sestavljata dve vasi. Poleg tega pa se deli Podkraj še na zaselek Roperče, Tajna, Strajža, Zabrdo in Prihova. Kavče pa na Zgornje Kavče, Spodnje Kavče in Babjo klado. Ta zaselek naj bi dobil ime po velikem hrastu, ki je bil v sredini votel. V tej votlini je pred mnogimi leti živela ženska. To ogromno drevo so kasneje domačini posekali in ga imenovali babja klada. Ime pa je kasneje povzel celotni zaselek.

Krajevna skupnost Podkraj–Kavče meji na Šentilj, Šentandraž (občina Žalec), na Lokovico, Pesje in na Staro Velenje. V Kavčah živi okoli 350, v Podkraju pa okrog 500 prebivalcev. V kraju živijo pretežno delavci, ki pa imajo tudi nekaj obdelovalne zemlje. Kmetijstvo se zaradi slabih pogojev ni razvilo. Imajo sicer nekaj kmetov, vendar ti kmetij niso preusmerili in to tudi za prihodnje ne načrtujejo.

Krajevna skupnost Podkraj–Kavče se je pričela uspešneje razvijati po tem, ko je bil izglasovan drugi krajevni samoprispevek. Že tedaj so zgradili nekaj cest ter elektrificirali celotno krajevno skupnost. Hitrejši razvoj pa beležijo še posebej po letu 1975. Težava je, da v tem kraju nima sedež nobena delovna organizacija. Za to so prektično odvisni samo od krajevnega samoprispevka ter od prispevkov krajanov. Ti

Zdravko Tanšek

so pripravljeni vedno prispevati, tako denarna sredstva, kot udarniško delati.

Leta 1975 so asfaltirali cesto Podkraj–pokopališče. Naslednje leto so modernizirali cesto v Roperčah. Planirali so makadamsko izvedbo, vendar jim je uspelo šeststo metrov ceste tudi asfaltirati. To pa zaradi tega, ker so vsa mogoča dela opravili prostovoljno, denarna sredstva pa so prispevali tudi krajani. Letos so potegnili asfaltno prevleko na cesti Kavče – Ložnica, za kar so porabili 310 tisoč dinarjev. S sredstvi samoprispevka so sofinancirali še ureditev električnega omrežja v Kavčah in v Podkraju.

V tej krajevni skupnosti vzdržuje Komunalni center Velenje samo tri kilometre cest, vse ostale pa morajo krajani sami. Naši sogovorniki so omenili, da je bilo v planih samoupravne interesne komunalne skupnosti predvideno za takšno urejanje cest mnogo več denarja, kot so ga v resnici dobili. Tako cest ne morejo urediti v takšni meri, kot bi bilo to potrebno. Vse bolj se kažejo v krajevni skupnosti tudi potrebe po organiziranem varstvu otrok. Več pozornosti bodo morali v prihodnje posvetiti še urejanju otroških igrišč.

V krajevni skupnosti Kavče–Podkraj razmišljajo tudi o ureditvi družbenopolitičnega doma. Trenutno razpolagajo samo z majhno sobico v Majorjevi vili, v kateri pa imajo lahko samo manjše sestanke. V kraju nimajo niti prostora za izvedbo zbora krajanov, odpadejo pa tudi vse kulturne prireditve. Stavbo, v kateri imajo prostore, bi bilo potrebno čim prej adaptirati.

MNOGO DELA TUDI V PRIHODNJE

Iz programa, ki so si ga zastavili za drugi referendum, morajo krajani Podkraja in Kavč asfaltirati še cesto proti Klavžu. Z deli naj bi pričeli takoj ob pričetku prihodnjega leta. Del sredstev so rezervirali za adaptacijo doma krajevne skupnosti. Urediti želijo še cesto v Tajno ter kanalizacijo. Velika želja krajanov je tudi ureditev otroških igrišč, žal pa v ta namen nimajo primernega prostora. Prizadevali si bodo, da bi ga pridobili in čim prej pristopili k realizaciji te pomembne naloge.

Franc Vedenik

Velik problem krajevne skupnosti je odvoz smeti. Veliko so o tem že razpravljali, vendar doslej še ni bilo ničesar narejenega. Tako se srečujejo s problemom onesnaževanja okolja. Smeti odlagajo nekateri na neprimernih mestih. Vedno več pa prihaja v kraj tudi „gostov", ki pripeljejo s seboj vse, kar ne potrebujejo več. „Proti takšnim bo potrebno ostro ukrepati, saj bo sicer naš kraj kar naenkrat eno samo smetišče. Tega […] nikakor ne smemo in nočem[o] dovoliti," so dejali naši sogovo[r]niki. V ta namen so ustano[vili] tudi komisijo za varstvo okol[ja], ki se bo morala spoprijeti [s] takšnimi problemi.

Del Kavč in Podkraja je pr[e]viden še za gradnjo. Kraj[ani] želijo, da bi se to obmo[čje] celovito urbanistično ured[ilo].

Naši sogovorniki pa so o[me]nili tudi, da si prizadevajo, da […] v delo in družbenopolitično […]ljenje kraja vključili kar naj[…] prebivalcev. Res je, da je več[…] aktivnih, nakaj pa je v kr[…] tudi takšnih, ki drže roke k[…]žem, in so pripravljeni iz[…] samo kakšno pikro na rač[…] opravljenega dela.

Kljub vsemu upajo, da bo[…] dosegali lepe uspehe tudi v p[ri]hodnje. V prvi vrsti bi radi č[…] prej rešili komunalna vpraša[nja] kraja. Urediti želijo vse ceste, […] jim jih doslej še ni uspelo, […] vodovod v delu Podkraja. U[re]diti bi bilo potrebno tudi ka[na]lizacijo. Ena največjih želja k[ra]janov pa je napeljava telef[on]skega omrežja. Imajo samo […] kaj telefonskih priključkov, […] to v obrobnem delu Podkr[aja] na meji s krajevno skupnos[tjo] Staro Velenje.

Februarja letos so ustano[vili] osnovno organizacijo zveze […]munistov, ki se aktivno vk[lju]čuje v razreševanje vseh pr[ob]lemov krajanov. Skrbno sp[rem]ljajo izvajanje zastavljenega […]rta in sprejemajo akcijske naloge.

MLADINA NI AKTIVNA

Mladi v tej krajevni skupnosti pa niso posebno aktivni. Ko so ustanovili osnovno organizacijo ZSMS je ta nekaj časa dokaj dobro delala, potem pa je njeno delo zamrlo. Odločili so se za ustanovitev dveh aktivov, in sicer enega v Kavčah, drugega pa v Podkraju, saj sta ta dva tako oddaljena med seboj, da se mladi tudi zaradi tega niso se[…]

Karel Šilih

[…]stajali. Mladina nima ustreznih prostorov za delo, vendar kljub vsemu upajo, da bodo reorganizirani le aktivno poprijeli za delo in se vključili v vse akcije, ki jih organizirajo v krajevni skupnosti.

V probleme in naloge krajevne skupnosti pa se izredno aktivno vključuje krajevna organizacija zveze borcev, katere predsednik je Jože Vavpotič.

Njihovi krajani pa so vključeni tudi v krajevno organizacijo Rdečega križa Staro Velenje.

Razmahnili bi radi tudi kulturno življenje, vendar so pri tem največja ovira prostori, ki niso primerni za prirejanje kulturnih srečanj. Pri osnovni organizaciji zveze socialistične mladine pa bodo ustanovili športno društvo.

ŽELJA NIKOLI NE ZMANJKA

Tudi krajani Kavč in Podkraja se srečujejo s problemi. Mnogo imajo tudi želja, teh tako nikoli ne zmanjka. Vendar pa lahko trdimo, da so največje probleme v kraju že odpravili. Okolje, v katerem živijo, pa bi radi čim bolj uredili, da bi postalo življenje v teh dveh prijetnih vasicah, ki ležita v neposredni bližini Velenja, še lepše. Radi bi, da bi zagotovili tudi krajanom vasi vse ugodnosti, podobno kot jih imajo prebivalci mestnih krajevnih skupnosti. Res, še mnogo manjka, vendar pa jim bo to v prihodnosti, če bodo delali naprej z enakim elanom, tudi uspelo.

Pripravila: MIRA TAMŠE

Lansko leto junija je v Podkraju neurje potegnilo plaz in močno poškodovalo cesto, tako da so morali krajani dela Podkraja pot v Velenje bistveno podaljšati, saj so se morali voziti preko Pesja. Kljub opozorilom krajevne skupnosti, da je potrebno plaz sanirati, to doslej še ni narejeno.

Povedali so: i[…]mo lepe ceste

Vseskozi smo si prizadevali, da bi se naša kraj[…]pnost kar najhitreje razvijala – V Podgorju bi radi čimprej vodovod, težko čakajo […], pa tudi odvoz smeti bi radi uredili

Krajani Kavč in Podkraja so ponosni na dosedanje uspehe krajevne skupnosti, predvsem pa na lepe ceste, ki so jih pridobili v zadnjih letih. Ko pa smo jih povpraševali po željah, jih naši sogovorniki niso imeli veliko. Takole so pripovedovali.

KAREL OCEPEK, Podkraj: *„V tej krajevni skupnosti živim že od leta 1950. Podoba kraja se je v tem*

Karel Ocepek

času popolnoma spremenila. Zrasle so nove hiše, prišli so novi ljudje. Vseskozi smo si krajani prizadevali, da bi se kraj kar najhitreje razvijal. Tako smo najprej pristopili k izgradnji cest. Menim, da smo bili na tem področju izredno uspešni. Naša velika želja pa je, da bi v Podgorje čim prej dobili vodovod."

FRANC SETINŠEK, Podkraj: *„Sem sem prišel pred tremi leti iz Družmirja. Najprej mi je bilo precej težko, saj je tu pokrajina popolno-*

Franc Setinšek

ma drugačna, kot je bi[…] Družmirju. Sedaj pa sem[…] že privadil. Tu mi je všeč[…] kraju smo v teh treh l[…] veliko naredili. Zelo pa[…] moti, da več kot leto[…] nismo uspeli odstraniti p[…]zu. K njemu se je pristop[…] šele te dni. Krajani Pod[…] smo bili tako popoln[…] odrezani in smo mor[…] Velenje daleč naokrog."

Štefka Kolar

ŠTEFKA KOLAR, Kavče: *„V Kavče sem prišla pred […]ridesetimi leti. Na to pri[…]tno vasico, kjer je polno [v]inogradov in malih vrtov, [s]em se tako privadila, da bi [te]žko živela kje drugje. Prav gotovo sem vesela uspehov, [ki] smo jih dosegli v tem času. Kraj je precej spremenil svojo podobo. V zadnjih letih smo uredili mnogo krajevnih cest, veliko pa jih bo potrebno še v prihodnje. Življenje tu mi ugaja in prav ničesar ne pogrešam."*

Darko Rednak

DARKO REDNAK, KAVČE: *„Uspehi, ki jih je dosegla naša krajevna skupnost v [za]dnjih letih, so prav gotovo [ve]liki, vendar pa nas čaka [ve]liko dela tudi v prihodnje. [U]redili smo ogromno cest, [a] vendar jih je še veliko [p]otrebnih popravila. Vsi ne[s]trpno pričakujemo, kdaj bo [v] kraju zazvonil telefon. Mladi imajo mladinsko organizacijo, vendar bi bili za uspešnejše delo potrebni večji prostori. Verjetno bo potrebno v prihodnje več razmišljati tudi o tem."*

ZDENKA DROBEŽ, Podkraj: *„Prav gotovo se lahko pohvalimo krajani tega dela Podkraja z izredno ugodno lego. Od centra Velenje smo oddaljeni le kakšen kilometer, pa vendar tu ni nič mestnega. Ni veliko prometa, zrak je čist. Srečujemo pa se seveda tudi z nekaterimi težavami. To je na primer onesnaževanje okolja. Ker nimamo urejenega odvoza smeti, jih odlagamo kar v okolici. Mladi imamo v krajevni skupnosti mladinsko organizacijo, vendar moramo reči, da nikakor ne moremo pričeti z aktivnim delom. Ne vem zakaj je tako. Morda smo premalo zainteresirani. Vedno znova ustanavljamo aktive, ti nekaj časa še delajo, pa propadejo in se spet vse ponovi."*

Zdenka Drobež

OBISK V VELEBLAGOVNICI NAMA VELENJE VAS BO PRESENETIL

na svojih oddelkih vas reši skrbi pred pričetkom novega šolskega leta z bogato izbiro šolskih torbic, peresnic, copat, zvezkov in drobnih šolskih potrebščin

nudi vam tudi po tovarniško znižanih cenah ženske kombineže, majice, ženske spalne srajce, ženske bluze in kopalke

za obisk se priporoča veleblagovnica NAMA Velenje

Deseto turistično rajanje v Lučah

Turistični delavci v Lučah so v nedeljo pripravili že 10. turistično rajanje – Povorka s prikazom dela in življenja nekoč in danes – Prišli so številni obiskovalci, zmajarjev pa ni bilo

V Lučah so v nedeljo pripravili 10. turistično rajanje, prireditev, ki iz leta v leto bolj dobiva razsežnosti narodopisnega značaja. Tudi tukajšnji turistični delavci, in vsi krajani obenem, želijo odtegniti pozabi bogato izročilo kraja in okolice in vsaj enkrat na leto oživiti običaje in navade, ki so še pred nedavnim pomenile vsakdanje opravilo, danes pa se jih spomnijo le še starejši.

Tudi letos so v Lučah pripravili vrsto spremljajočih prireditev. V soboto so v osnovni šoli odprli razstavi likovnih del Milana Matka in lesenih skulptur Tonija Veneka, poleg tega pa še razstavo pogrinjkov, ki so jih pripravili domači gostinci in jih poimenovali z domačimi imeni, kot so gozdarska zakuska, kmečka pojedina in podobno.

Osrednja prireditev je bila seveda v nedeljo popoldne. Pred njo pa je domače športno društvo pripravilo kolesarsko dirko. številni obiskovalci so v nedeljo prihiteli v Luče, da bi bili priče poletom pogumnih zmajarjev, ki naj bi se spustili z Raduhe. Poletov žal ni bilo. Menda je bilo temu krivo neprimerno vreme.

Ob 14. uri je skozi Luče krenila povorka. Vodili so jo godbeniki iz Rečice ob Savinji, v njej so veselo zaplesali in zavriskali člani folklorne skupine iz Šmartnega ob Paki. Največ pozornosti pa so vsekakor pritegnile predice, ki so v spremstvu citrašev neumorno predle. Veliko nista zaostajala gozdarja, opremljena tako, kot so gozdarji nekoč bili. Še bi lahko naštevali, na dlani pa je dejstvo, da so v Lučah s povorko želeli prikazati način življenja in dela nekoč in danes in so v tem tudi uspeli. Sproščenega veselja za tem ni manjkalo. Sicer pa je bilo v Lučah še vedno veselo, zakaj ne bi bilo tudi tokrat.

JANEZ PLESNIK

Gledalcev je bilo v Lučah zares veliko

Kako bomo kmetovali brez zemlje?

Obiskali smo kmetijo Franca Rotnika – Usmerjena kmetija v mlečno proizvodnjo in mlado plemensko živino – Težave zaradi pomanjkanja obdelovalnih površin

V lepem, sončnem dopoldnevu nas je pot pripeljala v Ravne, do hišne številke 185. Lepo

Franc Rotnik: Potreboval bi več zemlje . . .

urejena kmetija, smo si dejali. Pa se oglasimo malo pri njih in poklepetajmo z domačimi o delu na kmetiji ter jih pobliže predstavimo našim bralcem.

Gospodar, Franc Rotnik, nam je povedal tole: „V Ravnah smo približno tri leta. Prej smo kmetovali v Družmirju, vendar smo se zaradi pogrezanja zemlje morali preseliti v Ravne. Zadruga nam je odstopila dva hektarja zemlje, ostalo pa nam je dal rudnik v najem. Preden smo se preselili v Ravne, smo si sezidali stanovanjsko poslopje in sodobno urejen hlev. Kmetovali smo že v Družmirju, vendar smo se šele v Ravnah odločili za usmerjeno kmetovanje, in sicer za mlečno proizvodnjo ter mlado plemensko živino. Sedaj imam v hlevu 28 do 30 glav živine, od tega 15 krav molznic, ostalo pa je plemenska živina. Ravnokar sta bila pri meni cenilca in mi ocenila telico z vsemi najboljšimi ocenami. V lanskem letu smo oddali 53 tisoč litrov mleka z visokim maščobnim količnikom. Drugače pa imamo v hlevu še 7 do 8 prašičev tako, da ne kupujemo nič mesa. „Ko smo ga vprašali, s čim se poleg živinoreje še ukvarja, je dejal, da ima približno 1 ha nasajenega krompirja, ki ga nekaj proda, ostalo pa porabi doma. Pa tudi pšenico pridelujejo, da je na mizi vedno dovolj domačega kruha. Precej površin pa ima posejanih s silažno koruzo. Zgrajena ima že dva silosa, vendar ima premalo krme za živino. Zato bo letos zidal še tretjega.

Požel je pšenico. Da pa ne bi ostala zemlja prazna, je posejal krmilni ohrovt, ki mu bo kot hrana za živino služil vse do pozne zime.

Rotnikova kmetija meri približno 8 ha zemlje. Delo, kot pač vsako delo, je težko, vendar imajo pri Rotnikovih vse stroje, ki jih potrebujejo za delo na svoji kmetiji.

Pogoj za dobro kmetovanje je tudi sodobno urejen hlev

Gospodar Franc nam je povedal, da jim veliko težav povzroča prevoz. Večino obdelovalne zemlje imajo še vedno v Družmirju. Tudi po šestkrat na dan je treba gor in dol. V Ravnah pa ni mogoče dobiti nadomestnih površin. Pritiskali so že na vse strani, vendar se ne da nikjer ničesar iztržiti. Pa če drugega ne bo, bodo še to težavo premagali. Samo da imajo še sedaj kje kakšen kos zemlje. S strahom v očeh gledajo v prihodnost, kajti čez približno štiri leta bo tudi njihovo zemljo v Družmirju preplavila voda. Takrat pa ne vedo, kaj bodo storili. Čeprav so kooperanti zadruge v Šoštanju, jim ob tem problemu ne more priskočiti na pomoč. V kmetijo so veliko vložili, zato je škoda da bi šla v propad.

Z nasledstvom pri Rotniku ni težav. Ima namreč dva otroka. Za kmetijo se bolj zanima enajstletni sin, ki očetu že sedaj pomaga pri delu. Ne vedo pa, kaj bo pozneje. „Če bomo do-

Na kmetiji je potrebno mnogo pridnih rok.

bili kje nadomestne površine in če bo še zadruga podprla kmetijo, bo odšel sin v kmetijsko šolo," je povedal Franc. „Drugače pa ne vem, kako bo," je še dodal.

Gospodinja pa je še pristavila: „Le da bi bilo zdravje, potem se bo že še vse uredilo."

Tudi mi upamo, da bodo pri Rotnikovih rešili ta problem in se še naprej intenzivno ukvarjali s kmetijstvom.

TATJANA KELENC

Slavje v Gornjem gradu

30 let organiziranega planinstva v Gornjem gradu in 70 let pašniške skupnosti

Od 18. do 26. avgusta se bodo zvrstile v Gornjem gradu in na Menini planini številne slovesnosti na čast 30-letnice organiziranega planinstva v Gornjem Gradu in 70-letnice pašniške skupnosti.

V soboto, 18. avgusta bodo na osnovni šoli v Gornjem gradu odkrili spomčnsko ploščo zaslužnemu planinskemu organizatorju Francu Kocbeku. Naslednje dni bodo pripravili več razstav in drugih prireditev, 25. avgusta popoldne pa bo tovariško srečanje ob planinskem domu na Menini planini.

Osrednje slavje bo prihodnje nedeljo, 26. avgusta, na Menini planini. Takrat bodo razvili tudi zastavo planinskega društva Gornji grad.

J. P.

FOTOKRONIKA ● FOTOKRONIKA ● FOTOKRONIKA

Šola Mozirje

Resnično zadnji posnetek stare mozirske šole

Tole je ostalo in na tem mestu bo stal novi mozirski market

GORNJA SAVINJSKA DOLINA V NARODNOOSVOBODILNI BORBI

Večji teror, močnejši upor

Piše: VLADO KOŠIR

Zimski meseci 1941/42 leta so bili zatišje, v katerem je bilo za partizansko poveljstvo najvažnejše, da ohrani čim več borcev in manjših skupin. Aktivnost preprečuje izredno huda zima z visokim snegom. Vzporedno s čakanjem na ugodnejše prilike partizanov za borbo, se tudi okupator zaveda bližajoče pomladi in nenehoma ter vztrajno zbira podatke o gibanju partizanov. Kljub temu pa ne pozna resničnega stanja. O tem pričajo pretirana poročila policijskih postaj, ki omenjajo okoli 2.500 partizanov. Pretirane so tudi mere, ki jih prevzemajo v okolišu Mozirja in drugih krajev Spodnje Savinjske doline kot priprave na predvidene partizanske akcije. Prav gotovo so te mere okupatorja povzročile pripravo II. grupe odredov za preboj na Štajersko, oz. formiranje II. Štajerskega bataljona, ki se je hotel pod vodstvom Franca Rozmana – Staneta 24. 12. 1941 pri Libergi nad Litijo prebiti na območje Gornje Savinjske doline. Ena od nemških priprav na boj s partizani je vsekakor ustanovitev oboroženega dela Heimatbunda, tako imenovanih vermanov in prvih formacij ter akcij raztrgancev.

29. 3. 1942 se v ljubljanski pokrajini formira I. Štajerska brigada, pozneje II. grupa odredov, v katere sestavo se povežejo I., II., in III. Štajerski bataljon. Komandant je postal Franc Rozman – Stane, politkomisar Dušan Kveder – Tomaž in namestnik komandanta brigade Peter Stante – Skala. V istem času je izdal I. Štajerski bataljon, ki se je nahajal na Štajerskem, povelje, s katerim odreja ponovno koncentracijo vseh partizanskih skupin in posameznih borcev na Štajerskem. Koncentracija naj bi bila v Mozirskih planinah, a do nje ni prišlo. Zbrali so se na Tolstem vrhu. Od tod je odšla 2. četa, pod vodstvom Vlada Letonje – Mirka, na goro Oljko, 3. četa, pod vodstvom Vlada Majcna, pa na področje Gornje Savinjske doline. Tu so se zbrali naši znani borci in aktivisti Jože Letonja – Kmet, Vlado Letonja – Mirko, Ivan Mogu – Marko, Jože Planovšek – Jaka, Ela Letonja – Ulrih – Atena, Viktor Šoštar – Miha, ki so v zimskih časih organizirali in zbirali somišljenike ter z manjšimi propagandnimi akcijami pripravljali teren za NOB na našem in širšem območju.

V aprilu 1942. leta prispe preko Mirkove in Brunškove čete v predelu gore Oljke v Šmihel nad Mozirjem Albin Vipotnik – Strgar, predvojni komunist in eden od prvih organizatorjev odpora proti okupatorju. Z njim so prišli Mirko, Zagloba in Vili Reberšak. Vipotnik je sklical sestanek združenih somišljenikov in organiziral odbor OF. Predsednik je bil Lovro Goličnik – po domače Jesenikov. Poleg Lovra je na Strgarja napravil izreden vtis razgledan in razumen stari Jesenik, ki je bil zelo zaveden in napreden gospodar. Tudi vsi ostali člani odbora so napravili nanj zelo dober vtis. Odbor je bil sestavljen iz samih Šmihelčanov. Učinkovito je deloval po razbitju odbora OF v Mozirju tudi za širše obmcčje. Vzdrževal je zveze in deloval med goro Oljko in Medvedjakom tudi po izdaji Ernesta Divjaka, partizanskega dezerterja. 23. junija 1942. leta. Takrat so Nemci aretirali vso Jesenikovo družino razen najmlajšega Pavla, ki je ušel. Oče Lovro in sin Lovrek sta bila ustreljena, žena in hči pa odvedeni v koncentracijsko taborišče. Po preverjenih podatkih je odbor OF v Šmihelu deloval vse do konca vojne.

Nekoliko dni za tem se je Strgar odpravil v Zadrečko dolino in se po dogovoru sestal v Nazarjah z Ivanom Žmavcem – Mrazekom. Ta ga je spremljal na svoj dom v bližini Bočne, kjer je Strgar nameraval nadaljevati z organiziranjem odborov OF. Naslednji večer je Mrazek zbral odbornike za odbor OF v Bočni in na Kropi. Predsednik odbora je bil Kovšak Anton – Matija. Na sestanku so se pogovarjali o gibanju in namenih Nemcev, o njihovi moči in oborožitvi ter o ljudeh, ki jih je bilo treba povezati za delo, saj so bili v veliki večini zavedni Slovenci. Dogovorili so se o zbiranju orožja in o prehrani partizanov, ko se bodo le-ti pojavili na njihovem področju. Domenili so se za propagandno akcijo ob bližajočem delavskem prazniku – 1. maju. Na enem od naslednjih sestankov so ustanovili vaško zaščito, ki je to pomlad odigrala važno vlogo v Zadrečki in Gornji Savinjski dolini. Komandir zaščite je postal Mrazek. Kmalu zatem v Bočni in Kropi ustanovijo za obe naselji mladinski odbor OF, ki je tedaj štel 9 članov. Naloge obeh t.j. vaškega, ki je štel 11 članov in mladinskega, so bile skoraj enake. Predsednik mladinskega odbora je bil Mrazekov sin Franci. Vaški in mladinski odbor OF sta bila v tem času najmočnejša odbora OF v Gornji Savinjski dolini.

Odbora in zaščita sta dobro delovala. Člani so bili seznanjeni s cilji in programom OF ter delovanjem v ilegali. Zato se je Štrgar odpravil z Dominikom Stremeckim iz Radmirja in Francom Zagoženom iz Ljubnega v Radmirje, da bi tam organizirali odbor OF. Oglasili so se pri Natlačenu, po domače Beraču, kjer je bila ustanovljena javka in zveza za pozneje. Ustanovili so odbor OF za Radmirje in Ljubno ob Savinji, sestavljali pa so ga Dominik Stremecki, Franc Zagožen ter brata Franc in Ivan Natlačen. Sestanki so bili pri Beraču in v Zagožnovi žagi na Ljubnem ob Savinji, kjer sta se jim pridružila brata takratnega občinskega tajnika Bruneta. Podrobno so se pogovorili o delu odbora med prebivalstvom, sprejeli sklep o delu in prevzeli svoje naloge.

Kmalu je Strgar ustanovil na območju Šmartnega ob Dreti naslednji odbor. Samostojno pa je začel delovati odbor na Ljubnem. V Zidarnovi žagi je pripravil sestanek odbora OF poznejši sekretar tega odbcra Anton Glojek. Ta odbor je obsegal kraje Šmartno ob Dreti, Volog, Spodnje in Gornje Kraše ter Brdo. Prisotnih je bilo okrog šest udeležencev, med njimi oba brata Glojeka ter Franc Skok iz Brdega. Organizacija odbora je bila, po spominih Strgarja, pomembna za delo v vaseh Pusto polje in Kokarje. V juniju je ustanovljen odbor OF v Nazarjah, za Bočno najmočnejši. V njem so na začetku sodelovali znani prvoborci bratje Tone, Ciril in Franc Remic – Toničevi, Franc Skok – Samo, Kitak, Ivan Mogu – Marko, Jože Planovšek – Jaka in drugi.

Prek Mrazka je bila vzpostavljena zveza z Gornjim gradom, v katerem je že več ljudi simpatiziralo z OF. Nekateri so bili povezani z aktivisti iz drugih krajev. Poznali so se med seboj in želeli organizirane akcije. Iv an Bitenc je že leta 1941 zbiral denar za OF. V zvezi s Strgarjem sta bila tudi Brata Albert in Jože Kolenc, člana OF. Poleti 1942, sta morala zaradi izdajstva v partizane in tam padla. V istem času je v Pustem polju ustanovljen tričlanski odbor OF, ki ga je vodil Ludvik Cajner. Zadnji v tem letu pa je ustanovljen odbor OF v Šentjanžu.

Izredno pomembno delo Albina Vipotnika – Strgarja, bratov Letonja – Kmeta, sestre Ele – Atene, Ivana Moguja – Marka, Joža Planovška – Jake, Abesinca, Samota, Toničevih bratov in vseh že omenjenih sodelavcev v zgodnjih mesecih leta 1942, je obrodilo obilne sadove. Spomladi in poleti 1942. leta je v teh krajih Gornje Savinjske doline vzplamtel upor, ki je vključil delavce in kmete, da so ostali narodno zavedni in bili pripravljeni vključevati se v osvobodilno gibanje ter aktivno upomiško dejavnost.

Vzporedno s tem se je večala aktivnost borcev I. Štajerskega bataljona, ki sta mu poveljevala Rudi Knez – Silas in Boris Čižmek – Bor. 18. maja sta 1. in 2. četa bataljona, pod vodstvom komandirjev Lojzeta Vreska in Vlada Letonje, obkolili Ljubno ob Savinji. Ponoči sta ga napadli. Borci so zrušili del postojanke Nemcev in Vermanov, vanjo vdrli in ker je niso uspeli zavzeti, so jo zažgali. Zaplenili so brzostrelko, sedem pušk, revolver, signalno pištolo, strelivo in dva pisalna stroja. Vse to so zaplenili v pritličju postojanke. Druga skupina je zaplenila blago v bivši Druškovičevi trgovini. Zjutraj so se borci umaknili v Ter. Nemci so jih zasledovali, vendar so jih borci s Tera pregnali. Ko so se začeli Nemci ponovno približevati z druge strani, so se borci umaknili na obronke Mozirske planine. Proti večeru sta se obe četi vrnili na Ter po zaplenjeno blago. Druga Mirkova četa se je zatem odpravila proti gori Oljki, prva pod poveljstvom Vreska pa preko Homa v Zadrečko dolino. Utaborila se je nedaleč od Bočne pod Menino planino, kjer se je zadrževala več tednov. S hrano so jo oskrbovali odbori OF v Bočni in vaška zaščita. Tudi sama je izvršila rekvizicijo v Spodnjih Krašah, kjer je postavila zasedo, če bi prišli Nemci. Na motorju sta se pripeljala komandir nemške postojanke in še eden od policistov. Komandir je ranjen ušel, ujeli pa so policista Štefana Domanjka iz Lovrenca, ki se je kasneje priključil partizanom in prevzel ime Rustja. Četa se je nato umaknila proti angleškim barakam v Dobrovljah, kjer je proti koncu maja skupaj z odborom OF in vaško samozaščito iz Bočne, snovala preprečitev izseljevanja prebivalcev iz Bočne in okolice. Do tega ni prišlo.

(Nadaljevanje sledi)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peternelj

46. Enkrat je o tem povprašal Apisa, pa se mu je možakar le čudno nasmehnil. „Vse ob svojem času!" mu je še odgovoril. In dodal „Sicer pa si bil v vojski, kaj?" Apis je hitro zasukal pogovor. „Stanko, pred dnevi si me vprašal, če vem za kakšno ohranjeno vozilo. Kaj praviš za dobro Oplovo športno pločevino, a? ,,Ob tem mu je zaupljivo pomežiknil. Stanku se je v trenutku razlezel smeh po vsem obrazu. K v ragu vse skupaj, končno pa bom le imel avtomobil! Še isti večer je postal lastnik kovinsko srebrne Mante.

47. In novo čudo, tudi voziti ga je učil Apis. Stanko je začel čutiti, da skrbi Apis zanj tako, kot da bi bil njegov sin. Če z nekaj dni je sledilo novo presenečenje – vozniško dovoljenje. Stanko kar ni mogel verjeti. Izkaznico je vrtel v rokah in se spraševal, če vse skupaj vendarle ni velika komedija. Toda, v dokumentu so bili njegovi podatki in njegova slika! ,,Gospod me lahko pelje tudi na kozarček, če seveda želi", se je ponorčeval Apis, ki ga je bil takrat sam smeh.

48. Stanko se je resnično izkazal. Svojega dobrotnika je popeljal v številne lokale, da bi nazadnje občepela v nekem zakotnem baru, ki je bil še odprt v jutranjih urah. Stanko je v vročici alkohola in razburljive barske noči počasi razpletal svojo življenjsko zgodbo. Z zadovoljstvom je ugotovil, da njegovega tovariša zanima vsaka podrobnost. Ko mu je znova in znova izražal hvaležnost za vse, kar je storil zanj, je Apis le zamahoval z rokami. „Kaj bi to, saj to ni veliko, to ni nič!"